

Στις άλλες σελίδες.

- ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ
- ΠΕΡΣΙΑ
- ΚΑΜΠ ΝΤΑΙΒΙΝΤ
- ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ
- ΧΙΑΗ

Ανακοίνωση της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ:

ΚΛΙΜΑ ΑΝΟΧΗΣ του ΦΑΣΙΣΜΟΥ

με αποτέλεσμα γεγονότα όπως στις κεντρικές φυλακές.

Για άλλη μια φορά ένα ξεφτίδι της ΕΟΚΑ Β', ο Βάσος Παυλίδης κατάφερε να στρέψει την προσοχή του λαου στα «κατορθώματα» του. Η ενέργεια-του έγινε θέμα ολοσέλιδων άρθρων με πηχιαίως τίτλους, γίνεται πολιτικό θέμα, με αποτέλεσμα η Δεξιά να βρίσκει μια καλή ευκαιρία για να ξεφορτωθεί τις ευθύνες της και τις αμαρτίες που την βαραίνουν, φορτώνοντας τα όλα στο Β. Παυλίδη.

Τα γεγονότα των φυλακών δεν πρέπει να παραπλανίσουν το λαο κι' ούτε να τον εντυπωσιάζουν. Γιατι τέτοια γεγονότα είναι αποτέλεσμα του κλίματος που επικρατεί εδώ και τέσσερα χρόνια. Ενα κλίμα ανοχής του φασισμού, ηττοπάθειας, υποχωρήσεων, κοινωνικής αδικίας, ξεπέ-σμου των αξιών, με αποτέλε-

σμα να αποθρασύνονται τα φασιστικά καθάρματα. Την ίδια στιγμή η δεξιά είναι αδύνατη να μεθοδεύσει σωστο κλίμα αγώνα, για κάθαρση στον κρατικο μηχανισμό, τιμωρία των ενόχων και λαϊκή πολιτοφυλακή, όπου ο λαος θα κρατά στα χέρια του την τύχη-του.

Ο Κυπριακος λαος αγωνια.

Η μόνη σωστη πορεία είναι η οργάνωση του λαου και η μαζική αντίσταση στο φασισμό, για να αποφύγουμε μελλοντικές τραγωδίες με απρόβλεπτες γι' αυτο τον τόπο συνέπειες.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΝ ΛΑΟ ΤΗΣ. ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΦΑΣΙΣΜΟΣ.

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΔΕΝ

Τα τεθωρακισμένα της Εθνικής Φρουρας σε συναγερμο για να κατασιπείλουν τα «κατορθώματα» του Β. Παυλίδη....

Αρνητικη σε όλα τα αιτήματα η κυβέρνηση

Η ΠΑΣΥΔΥ ΞΑΝΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ ΑΓΩΝΑ

καμια υποχώρηση ή συμβιβασμος δεν χωρουν πια

Η αρνητικη στάση της Κυβέρνησης απέναντι στα προβλήματα και αιτήματα της δημοσιοϋπαλληλικης τάξης με τη πολιτικη κωλυσιεργίας που συνεχως ακολουθει, ανάγκασε το Γενικο Συμβούλιο της συντεχνίας των υπαλλήλων, ΠΑΣΥΔΥ, να πάρει σοβαρες αποφάσεις. Με σκληρη γλώσσα, η ΠΑΣΥΔΥ καταγγέλει τη κυβερνητικη στάση και τελεσιγραφικα προειδοποίησε την Κυβέρνηση πως αν εντος δύο μηνων δεν ικανοποιηθουν τα αιτήματα, οι υπάλληλοι θα χρησιμοποιήσουν δυναμικα μέτρα και θα κατέλθουν σε στάση εργασίας.

Εν τω μεταξύ ανάμεσα στους δημοσίους υπαλλήλους, που στη πλειοψηφία πρόκειται για μεσαιούς μισθωτους, επικρατει κλίμα αγανάκτησης και δυσφορίας απο τη συμπεριφορα της Κυβέρνησης που για ορισμένα αιτήματα συνεχίζει να είναι η ίδια για χρόνια

τώρα.

Τα αιτήματα των δημοσίων υπαλλήλων που εκκρεμου είναι:

- * Η παραχώρηση και στους Δ.Υ. της αύξησης του 13% που πήραν οι ημικρατικοι υπάλληλοι.
- * Η αναθεώρηση του φόρου εισοδήματος.
- * Η αναδιοργάνωση της

Δημόσιας Υπηρεσίας.

* Η εφαρμογη της συμφωνίας για την μονιμοποίηση των ημερομισθίων και επι συμβάσει υπαλλήλων και η καταστράτηγηση που γίνεται με την ολοένα πρόσληψη νέων ημερομισθίων.

* Το στεγαστικο των εκτοπισθέντων υπαλλήλων.

* Η συνεχιζόμενη απασχόληση συνταξιούχων υπαλλήλων και

* Οι παράνομες επεμβάσεις της ΚΥΠ στη Δ. Υπηρεσία.

Επίσης μια σειρα κλαδικων αιτημάτων όπως:

* Η αποζημίωση για νυχτερινη εργασία στο Νοσηλευτικο προσωπικο και στους υπαλλήλους της Πολιτικης Αεροπορίας και Μετεωρολογίας που εκκρεμει απο το 1973.

* Το θέμα των Σαββατοκυριακων και αργιων.

Η κρίσιμη φάση στην οποία μπήκαν οι σχέσεις Κυβέρνησης-ΠΑΣΥΔΥ άρχισε στις αρχες του μηνος μετα απο συνεδρία της Μικτης Επιτροπης Προσωπικου όπου απιδείχτηκε για πολλοστη φορά η αρνητικη στάση της Κυβέρνησης στην επίλυση αυτων των αιτημάτων. Στη σύσκεψη της ΜΕΠ, που προηγήθηκε αναβολη με έντονες αντιδράσεις, η κυβερνητικη πλευρα απέρριψε την ικανοποίηση των αιτημάτων και μάλιστα καταστράτηγισε ήδη συμφωνημένα ζητήματα. Η ΠΑΣΥΔΥ με καταγγελίες την επομένη, ανέφερε: «...διαπιστώθηκε πέρα απο κάθε αμφιβολία πως η Κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να προχωρήσει σε λύση των εκκρεμούντων ζωτικων προβλημάτων των δημοσίων υπαλλήλων.

Δυστυχως κατα τη διεξαχθείσα συζήτηση στη ΜΕΠ όχι μόνο επαναβεβαιώθηκε πλήρως η κωλυσιεργος και αρνητικη στάση της Κυβέρνησης αλλα και σημειώθηκε σοβαρη παλινδρόμηση πάνω σε ουσιώδη θέματα, ιδιαίτερα στα θέματα αναδιοργάνωσης της δημοσίας υπηρεσίας.

Πάνω στα θέματα αυτα υπήρξε σοβαρη υπαναχώρηση απο πλευρας Κυβέρνησης σ' ότι αφορά τους συμφωνημένους τρόπους αντίκρουσης και τις μορφες επίλυσης τους.

Συγκεκριμένα η Κυβερνητικη πλευρα συνέευξε όλως παραδόξως τα θέματα της αξιολόγησης και της αναδιάρθρωσης των θέσεων και του μισθολογιου με το αίτημα για γενικη αναθεώρηση του μισθολογιου

στη Νικαράγουα

ΑΓΡΙΟΣ ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

κλειδί η εξέγερση στη Μανάγκουα

Η γενική απεργία στη Νικαράγουα έχει πια εξελιχθεί σε άγριο εμφύλιο πόλεμο. Μια σειρά από πόλεις πέρασαν στα χέρια των εξεγερμένων μαζών και δέχτηκαν τις πιο απίστευτα βάνουσες επιθέσεις της εθνοφυλακής σε μια ύστατη προσπάθεια του Σομόζα να κρατηθεί στην εξουσία. Ήδη μερικές από αυτές έχουν σχεδόν καταστραφεί από άγριους βομβαρδισμούς από την αεροπορία και το πυροβολικό του δικτάτορα.

Η κατάληψη της Ματαγκάλπα και οι βιαιοπραγίες της Εθνοφυλακής δεν μπόρεσαν να αναχαιτίσουν τη μεγαλιώδη κίνηση των μαζών. Η γενική απεργία κέρδιζε ολοένα και περισσότερο έδαφος. Μια βδομάδα αργότερα συντονισμένες επιθέσεις των Σαντινιστών ανταρτών προκάλεσαν εξεγέρσεις στις πόλεις Μασσάγια, Λεόν, και Εστέλι. Παρόμοιες επιθέσεις απέτυχαν ωστόσο να προκαλέσουν εξέγερση στην ίδια τη Μανάγκουα, πρωτεύουσα της χώρας.

Το καθεστώς βρέθηκε μπροστά σε μια κατάσταση που δεν μπορούσε να αντιμετωπίσει παραμόνο εφαρμόζοντας μια ταχτική μαζικού σφαγισμού. Πρώτος στόχος της Εθνοφυλακής ήταν η πόλη Μασσάγια. Μετά από δυο μέρες βομβαρδισμούς με αεροπλάνα και πυροβολικό και αφού το κέντρο της πόλης καταστράφηκε ολοσχερώς η Εθνοφυλακή

Ο Σομόζα

κατάφερε να μπει στην πόλη και να συνεχίσει το έργο της με αδιάκριτες σφαγές. Οι συγκρούσεις στις εργατικές συνοικίες συνεχίστηκαν για άλλες δυο μέρες.

Η ίδια ταχτική εφαρμόστηκε μετά στη Λεόν, τη δεύτερη σε πληθυσμό πόλη της χώρας. Εν τω μεταξύ η εξέγερση εξαπλώθηκε στη Τσιναντέγκα, τη Ρίβας και άλλες πόλεις. Μετά την κατάληψη της Λεόν ακολούθησε η κατάληψη της Τσιναντέγκα ενώ αυτή την στιγμή βρίσκεται σε εξέλιξη η επίθεση στην Εστέλι. Ταυτόχρονα νέες επιθέσεις των Σαντινιστών στο νότιο μέρος της Νικαράγουα οδήγησαν στην κατάληψη μιας σειράς χωριών στην περιοχή Πένιας Μπλάνκας.

Ακόμα η κατάσταση παραμένει ρευστή και η επανάσταση φαίνεται να διατηρεί την αντοχή της. Ωστόσο δύο επικίνδυνα φαινόμενα μπορεί να οδηγήσουν σε τραγικό τέλος την εξέγερση: από τη μια η εθνοφυλακή διατηρεί σε μεγάλο βαθμό τη συνοχή της από την άλλη οι εξεγερμένες μάζες δεν έχουν ακόμα καταφέρει να ενοποιήσουν τις δυνάμεις - τους και να κινητοποιηθούν με συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Η συνοχή της Εθνοφυλακής οφείλεται κύρια στο γεγονός ότι τα μέλη της ξέρουν πολύ καλά πως οι εργάτες δεν πρόκειται να τους συγχωρέσουν την πολύχρονη κατπίεση που εφάρμοσαν εκ

μέρους του Σομόζα με αντάλλαγμα οικονομικά και κοινωνικά ωφέλη. Ξέρουν πως αν ο Σομόζα ανατραπεί η τύχη που τους περιμένει δεν θάνατι καθόλου ευχάριστη.

Η έλλειψη συντονισμού της εξέγερσης είναι ακόμα πιο επικίνδυνη. Η αποτυχία των Σαντινιστών μέχρι σήμερα να προκαλέσουν εξέγερση στη Μανάγκουα δείχνει πως παρά όλη τη λαϊκή υποστήριξη δεν έχουν οργανικό δεσμό με τις μάζες. Κι αυτό ήδη στοιχίζει ακριβώς στην εργατική τάξη. Αν πολύ σύντομα δεν ακο-

λουθήσει εξέγερση στη Μανάγκουα η ήττα της εξέγερσης δεν μπορεί να αποκλειστεί.

Σ' οποιαδήποτε περίπτωση όμως ο Σομόζα δεν μπορεί πια να θεωρείται παρα ο δικτάτορας που περιμένει την ανατροπή του. Οι τελευταίες του θηριωδίες, στην καλύτερη γι' αυτόν περίπτωση δεν μπορούν να του δώσουν περισσότερο από μια Πύρρα νίκη. Οι εργάτες αφού μετρήσουν τις εμπειρίες τους θα ανασυνταχθούν με καινούργιες δυνάμεις για νέες πρωτοβουλίες.

ΙΡΑΝ: Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Στην έκδοση μας της 25ης Αυγούστου ασχοληθήκαμε με λεπτομέρεια στα γεγονότα στο Ιράν και την πραγματική κρίση της εξέγερσης. Τα γεγονότα του μήνα που πέρασε από τότε έχουν ενισχύσει τη θέση μας ότι η εξέγερση αυτή δεν έχει θρησκευτική βάση και αίτια όπως προπαγανδίζει ο Σάχης και τα μέσα ενημέρωσης της Δύσης.

Στις νέες μαχητικές διαδηλώσεις που ξέσπασαν στην Τεχεράνη και αλλού πήραν μέρος εκατοντάδες χιλιάδες λαού κυρίως από τις φτωχές συνοικίες των πόλεων. Μπορεί να υπάρχει κάποια θρησκευτική μορφή στον αγώνα αυτό επειδή απαγορεύεται οποιαδήποτε άλλη λαϊκή οργάνωση και το τζαμί έχει γίνει ο τόπος συγκέντρωσης των εξοργισμένων μαζών. Οι μάζες αυτές ξέρουν καλά τι θέλουν. Τα τεράστια οικονομικά ωφέλη που έχει συμμαζέψει ο Σάχης και η άρχουσα τάξη της Περσίας από το πετρέλαιο δεν έχουν καλύτερη στο ελάχιστο το βιοτικό επίπεδο του λαού που αντίθετα έχει επιφορτιστεί με μια κατακόρυφη ανύψωση των τιμών συνδισμένη με την καταστροφή της αγροτικής οικονομίας και την επιβολή της πιο στυγνής φασιστικής δικτατορίας στον κόσμο.

Ο αδιάταχος αιμοσταγής Σάχης έχει ρίξει την φιλελεύθερη μάσκα που προσπάθησε να φορέσει προσφέροντας «πολιτικές ελευθερίες» αφού ο πάνοπλος στρατός του πυροβολεί πια στο ψαχνό και σκοτώνει

χιλιάδες διαδηλωτές και επιβάλλει τον στρατιωτικό νόμο σε 11 πόλεις μαζί με την πρωτεύουσα Τεχεράνη.

Εν τω μεταξύ ο προασι-

στης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων Κάρτερ, ανησυχώντας για μια πιθανή και καθεστωτική αλλαγή στην Περσία, πράγμα που θα έβαζε σε κίνδυνο τα οικονομικά συμφέροντα των Αμερικανικών μονοπωλίων πετρελαίου - οι Η.Π.Α. προμηθεύονται τα 32% του πετρελαίου από το Ιράν και τη Σαουδική Αραβία - στέλλει μήνυμα συμπαράστασης στο δολοφόνο χιλιάδων Περσικού λαού.

Μπορεί αυτή τη φάση του

αγώνα του να μην την κερδίσει ο Περσικός λαός επειδή έχει να αντιμετωπίσει την πιο πανίσχυρη στρατιωτική δύναμη της περιοχής και επειδή δεν έχει βρει

ακόμα την οργανωμένη εκείνη μορφή αγώνα που θα καθυποτάξει τους σιδηρόφρακτους στρατιώτες του Σάχη.

Όταν όμως εκατοντάδες χιλιάδες λαού αφηφούν τα τρομερά βασανιστήρια και το φασισμό και προτάσσουν τα στήθη τους έτοιμοι να πεθάνουν για να γίνουν κυρίαρχοι της τύχης τους δεν έχει παρα να νικήσουν. Η ιστορία ποτέ δεν σταμάτα ούτε γυρνα πίσω.

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ εκφράζει μέσα από αυτές τις στήλες την αμέριστη συμπαράσταση και τον θαυμασμό της για τον αγώνα του Περσικού λαού σίγουρη ότι σύντομα θα ξηλωθεί ο φασισμός στην Περσία θα αποτιναχθεί η ιμπεριαλιστική εξάρτηση και θα μπει η χώρα στο δρόμο της προόδου και του σοσιαλισμού.

ΑΚΤΙΒ Σοσ. Εκφρασης

Κάθε δεύτερη Πέμπτη στις 6.00 το απόγευμα- γίνεται το ακτιβ της Σοσ. Εκφρασης σε αίθουσα που παραχωρήθηκε από το «Λημέρι»- Αγγιάλου 11 Λευκωσία
Το επόμενο ακτιβ θα γίνει την Πέμπτη 5 Οκτωβρη 78
Καλούνται τα μέλη και φίλοι της ΕΔΕΝ να συμμετάσχουν
συντακτική επιτροπή

ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΣΤΗ ΒΟΝΝΗ ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΟΝ ΑΠΟΙΚΙΣΜΟ

Κύριε Πρόεδρε,
Αγαπητοί συνάδελφοι,
Αυτοί, που όπως εμάς, έχουν γνωρίσει τον αποικισμό είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοι στην αποικιστική καταπίεση, τον ρατσισμό και όλες τις άλλες μορφές της αποικιστικής εκμετάλλευσης.

Η κατάσταση στην Νότια Αφρική είναι σε όλους γνωστή γιατί αυτο δεν θα σπαταλήσω χρόνο σε επαναλήψεις. Αυτό που είναι πραγματικά χαρακτηριστικό του αποικισμού είναι η εκμετάλλευση, ο εξευτελισμός του λαού, και η μαζική άσκηση αντιποίνων εναντίον του ντόπιου πληθυσμού.

Θάθελα επίσης να στρέψω την προσοχή σας προς τις επιχειρήσεις που το Νοτιοαφρικανικό καθεστώς και αυτο του Σμίθ στη Ροδεσία αναλαμβάνουν ενάντια στις συνοριακές χώρες σαν την Αγκόλα την Ζαμβία, την Μοζαμβίκη και την Μποτσουάνα με τον ευρύτερο αντίκτυπο που αυτές θα έχουν πάνω στην Παγκόσμια ειρήνη.

Στη Νότια Αφρική ο αγώνας που διεξάγει ο λαός ενάντια στο ρατσιστικό καθεστώς έχει δημιουργήσει τα κατάλληλα δεδομένα για την θεμελίωση ενός πραγματικού δημοκρατικού συστήματος διακυβέρνησης. Για να υπερπηδήσουν το εμπόδιο που δημιουργούν αυτές οι εξελίξεις τα ρατσιστικά καθεστώτα και οι σύμμαχοι-τους προσανατολίζονται στην εφαρμογή μιας νέας στρατηγικής.

Στη Ναμίμπια προσπαθούν να υπαρπάσουν δυναμικό απο την γνήσια απελευθερωτική κίνηση του SWAPO και να το δώσουν σε ανδρείκελα.

Το ίδιο συμβαίνει και με την Ζιμπάμπουε όπου προσπαθούν να αναχαιτίσουν την ορμητική πορεία του γνήσιου απελευθερωτικού κινήματος του πατριωτικού μετώπου προς την εξουσία.

Στην Ν. Αφρική αυτο βρίσκεται εφαρμογή στον μπαντουστανισμό.

Η δημιουργία των μπαντουστανιστών δεν θα έπρεπε να θεωρηθεί στρατηγική ντόπια επι-νύησης. Σε ηπιότερη μορφή αποτελεί μια καλά σχεδιασμένη τοποθέτηση που χρησιμοποιείται σε ευρύτερη κλίμακα.

Στην Μ. Ανατολή η Παλαιστίνη εξαφανίστηκε και στην θέση

της δημιουργήθηκε το Ισραήλ με τους Παλαιστίνιους στα μπαντουσταν-τους προσφυγικούς καταυλισμούς.

Μέσα απο τον ίδιο φακό θα έπρεπε να εξετασθούν τα γεγονότα του Λιβάνου.

Στη Κύπρο ο μπαντουστανισμός βασίζεται πάνω στην εθνική καταγωγή και τη θρησκεία με τον τουρκικό στρατο στην μέση πάνω στη γραμμή Αττίλα. Για να επιτευχθεί αυτο, μάζες πληθυσμού, απο Τούρκους και Ελληνες Κύπριους ξεριζώθηκαν με τη βία απο τα σπίτια-τους μετά την τουρκική εισβολή στην Κύπρο το 1974.

Ο αποικισμός δεν περιορίζεται στην Ν. Αφρική αλλά υπάρχει όπου υπάρχει ξένη κατοχή, όπου ξένοι έποικοι εγκαταστέονται με την χρήση βίας, όπου υπάρχουν ξένες βάσεις ενάντια στη θέληση του λαού, όπου ο ρατσισμός εξευτελίζει τους ανθρώπους, όπου τα ανθρώπινα δικαιώματα καταπατούνται, όπου υπάρχει οικονομική εκμετάλλευση. Αυτο είναι που στη χειρότερη του μορφή συμβαίνει στη Ν. Αφρική, στην Λατινική Αμερική, στην Μ. Ανατολή και στη δική μου, την χώρα, την Κύπρο.

Είπαν στην δική μας την περίπτωση, ότι εισέβαλαν στην Κύπρο για να μας προστατέψουν. Φοβούμαι ότι είναι η ίδια προστασία που το Ισραήλ προσφέρει στους Παλαιστίνιους, και το Νοτιοαφρικανικό καθεστώς στους Αφρικανούς. Σ' αυτή την προστασία οφείλεται το ότι το 2% του πληθυσμού σκοτώθηκε και το 30% προσφυγοποιήθηκε. Αν πραγματικά θέλαμε να εξαλειφθεί ο αποικισμός θα πρέπει να ακολουθήσουμε τον δρόμο της εφαρμογής των αποφάσεων του ΟΗΕ, της λήψης μέτρων ενάντια στα καταπιεστικά καθεστώτα και σ' αυτά που παραβιάζουν τις αποφάσεις του ΟΗΕ και της έμπρακτης υποστήριξης προς τους λαούς που αγωνίζονται. Και θα πρέπει να επαινούμε αυτούς που προσφέρουν αυτή την έμπρακτη υποστήριξη.

Αυτο είναι το νόημα της τροπολογίας-μας.

Η Κυπριακή αντιπροσωπεύει υποστηρίζει απόλυτα την απόφαση ενάντια στον αποικισμό που εισηγείται το Συμβούλιο προς την Συνάντηση της Ολομέλειας.

9 Σεπτεμβρίου 1978

ΚΑΜΠ ΝΤΑΙΗΒΙΝΤ:

νέα συνομιλία σε βάρος της Παλαιστινιακής Επανάστασης.

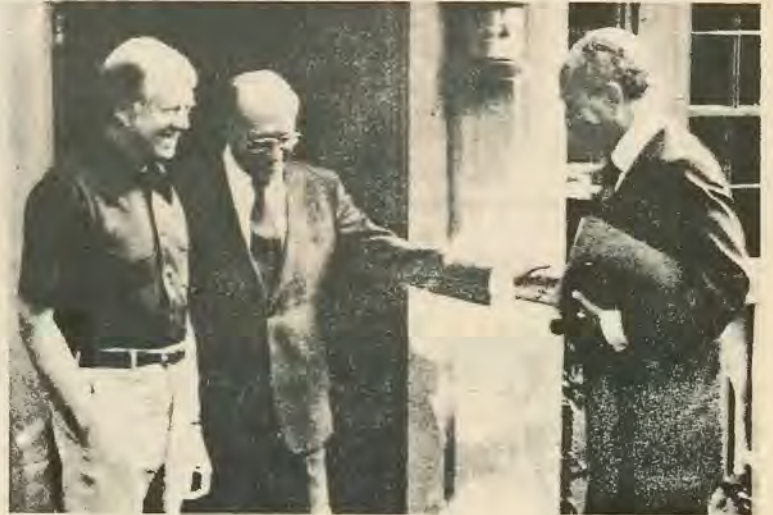
Η συνάντηση των Προέδρων Κάρτερ, Σαντατ και του Πρωθυπουργού του Ισραήλ Μπεγκιν στο Κάμπ Νταιηβιντ της Αμερικής είναι η πιο πρόσφατη απο μια σειρά συναντήσεων με σκοπο τη διεκφυγή απο το αδιέξοδο στο οποίο έχει οδηγήσει το Μεσανατολικό. Στις αρχες αυτού του χρόνου έγινε στην Αμερική συνάντηση Κάρτερ-Σαντατ. Μετα ο Σαντατ συναντήθηκε με τον Μπεγκιν στο Ισραήλ και ακολούθησαν άλλες συναντήσεις στην Αίγυπτο μεταξύ Ισραηλιτών και Αιγυπτίων στρατιωτικών. Οι συναντήσεις στο Κάμπ Νταιηβιντ την περασμένη βδομάδα έγιναν κάτω απο την αιγίδα και την άμεση επίβλεψη του Προέδρου Κάρτερ, όπως, στην ουσία, και οι προηγούμενες.

Για την προώθηση των συμφερόντων του στην περιοχή ο Αμερικανικός Ιμπεριαλισμός σήμερα, ακολουθεί μια πολιτική που σκοπο έχει την ενίσχυση του Ισραήλ και την διατήρηση ενός διασπασμένου ραβδικού Μετώπου. Σήμερα με το Κάμπ Νταιηβιντ εξελίσσεται η πολιτική Κίσσινγκερ, που εξουδετέρωσε και έκανε πολιτικό και στρατιωτικό εξάρτημα του ιμπεριαλισμού το καθεστώς Σαντατ, και που διασπασε το τότε ασταθές αλλά ισχυρό Αραβικό μέτωπο Αιγύπτου, Συρίας, και άλλων Αραβικών κρατών. Οποιαδήποτε συμφωνία σήμερα, μεταξύ Αιγύπτου και Ισραήλ θα διατηρήσει διασπασμένο και αποδυναμωμένο το Μέτωπο των Αραβικών κρατών ενάντια στο σιωνισμό. Επίσης η Αμερική επιδιώκει, εκτος απο την θεσμοθέτηση του ρόλου των ΗΠΑ σαν μεσολαβητή και διαιτητή στο μεσανατολικό ζήτημα, και την επίσημη στρατιωτική παρουσία των ΗΠΑ στην περιοχή. Επιδιώκει να επεκτείνει τον μεσολαβητικό της ρόλο και σε μια στρατιωτική παρουσία για πιο πλήρες διαφύλαξη των οικονομικών και πολιτικών της συμφερόντων. Αυτο το συμπέρασμα βγαίνει απο τα αποτελέσματα των συνομιλιών στο Κάμπ Νταιηβιντ.

Το καθεστώς Σαντατ σήμερα αποτελεί όργανο για την προώθηση των συμφερόντων του ιμπεριαλισμού στην περιοχή. Για την φύση-του, καθεστώτος αυτο έχουμε αναφερθεί σε προηγούμενο μας άρθρο. Είναι ένα καθαρά, αστικό, αντιδραστικό καθεστώς, συνέχεια των αρνητικών πτυχών, του Νασοερικού καθεστώτος, που έχει γίνει εξάρτημα της Αμερικής. Η οικονομική και ταξική-του δομή είναι τέτοια που για να διατηρηθεί στην εξουσία έχει ταυτιστεί με τον ιμπεριαλισμό και τις άλλες αντιδραστικές αραβικές δυνάμεις ενάντια στη Παλαιστινιακή Επανάσταση και των προοδευτικών δυνάμεων του Αραβικού κόσμου. Με το Κάμπ- Νταιηβιντ η Αίγυπτος, με τη σειρά-της, προσπαθει να διασπάσει τις Παλαιστινιακές δυνάμεις με τη προώθηση ενός σχεδίου για ένα ψευδο-Παλαιστινιακό κράτος στην δυτική όχθη του Ιορδάνη. Επίσης απαιτεί την αποχώρηση Ισραηλιτικών δυνάμεων απο το Σίνα που εαν γίνει αποδεκτο θα υψώσει το κύρος του καθεστώτος Σαντατ εντος και εκτος Αιγύπτου και θα ενισχύσει την θέση-του.

Το Ισραήλ και αυτο επιδιώκει μια λύση του Μεσανατολικού ζητήματος που θα εξασφαλίσει τις συνθήκες για την επιβίωση της οικονομικής ολιγαρχίας-του. Αντιτίθεται σε κάθε ιδέα για την ίδρυση ενός ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους στην δυτική όχθη και επιμένει μόνο σε τέτοιους αποχωρήσεις που θα του επιτρέπουν να κρατήσει την πλεονεκτική του στρατιωτική θέση. Με την εξουδετέρωση της Αιγύπτου και πιθανόν της Ιορδανίας και της Σαουδικής Αραβίας φαίνεται να είναι διατεθειμένο το Ισραήλ να κάνει ορισμένες εδαφικές παραχωρήσεις. Ταυτόχρονα όμως το Ισραήλ και η Αμερική προωθούν την ίδρυση ενός αντιδραστικού εξαρτήματος-τους στο Λιβάνο. Ο διαμελισμός του Λιβάνου είναι σήμερα μια πραγματικότητα και ο ρόλος για τον οποίο προωθούνται και παίζουν οι δεξιες δυνάμεις του Λιβάνου είναι σαφές.

της περιοχής. Το ψευδο-κράτος του Σαντατ, ίσως κάτω απο τον άμεσο έλεγχο της Ιορδανίας, προωθείται. Η άλλη συμφωνία του Κάμπ-Νταιηβιντ αφορά την αποχώρηση των Ισραηλιτικών στρατευμάτων απο το Σίνα. Ένα χρονικό περιθώριο τριών μηνών έχει τεθεί για την ολοκλήρωση των διαφόρων προτάσεων και την τελική υπογραφή συμφωνιών. Ελπίζεται πως σ' αυτο το το χρονικό διάστημα θα δοθεί χρόνος στην Αμερική να πείσει και άλλες Αραβικές χώρες να υπο-

Τα συμφέροντα της Αμερικής, του Ισραήλ και της Αιγύπτου και των άλλων αντιδραστικών Αραβικών κρατών συμπίπτουν. Σκοπος τους είναι η συντριβή της Παλαιστινιακής Επανάστασης και των άλλων προοδευτικών ρευμάτων του Αραβικού κόσμου, και η εξασφάλιση συνθηκών που να επιτρέπουν την οικονομική εκμετάλλευση, των λαών και των πόρων του Αραβικού κόσμου. Στο Κάμπ-Νταιηβιντ έχουν γίνει προκαταρκτικές συμφωνίες μεταξύ Αιγύπτου και Ισραήλ με ακριβώς αυτούς τους στόχους. Μια συμφωνία αναφέρεται στην Δυτική Όχθη και την Λαριίδα της Γάζας. Το Ισραήλ είναι πρόθυμο να κάνει κάποια στρατιωτική αποχώρηση με-σα σ' ένα πενταετές χρονικό πλαίσιο στο οποίο θα αποφασισθεί και τί είδους εξουσία θα επιτραπεί στους Αραβες

στηρίζουν τις συμφωνίες.

Καλα γνωρίζουν η Αμερική, η Αίγυπτος και το Ισραήλ, πως για να πετύχει η εφαρμογή αυτών των συμφωνιών η συμμετοχή μόνο των καθεστώτων Σαντατ και Μπεγκιν δεν είναι αρκετή. Αλλα οποιαδήποτε υποστήριξη κι' αν πάρουν απο τα διάφορα αντιδραστικά Αραβικά κράτη πάλι δεν θα καταφέρουν να εκτελέσουν τις συμφωνίες. Οι συμφωνίες αυτές πάρθηκαν και γίνονται χωρίς την συμμετοχή αυτών που στο τέλος αφορούν.

Ολόκληρο το Παλαιστινιακό κίνημα και οι προοδευτικές δυνάμεις του Αραβικού κόσμου έχουν καταγγείλει τα συμφέροντα πίσω απο τις συμφωνίες αυτές. Η εφαρμογή τους είναι καταδικασμένη σε αποτυχία.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ: Α' Συνέδριο Αποδήμων Επιστημόνων.

Με την Επιστολή τούτη εκφράζω σε γενικές Γραμμές σκέψεις ως προς την διεξαγωγή και το επίπεδο του Συνεδρίου.

Α) Το συνέδριο δεν ήταν οργανωμένο στο βαθμό που χρειάζεται για να μπορέσει να ανταποκριθεί στις ανάγκες ενός επιστημονικού συνεδρίου.

(1) Δεν υπήρχαν συγκεκριμένοι στόχοι και σκοποι με τους οποίους το συνέδριο να ασχοληθεί. Τα θέματα, ξεκινούσαν απο τα ειδικά προβλήματα των αποδήμων σαν επιστήμονες στους χώρους όπου δρουν και εργάζονται, (θέματα ταυτότητας, οργάνωσης κλπ.). Τους τρόπους κινητοποίησης των παροικιών για την Κύπρο και την προβολή γενικά του Κυπριακού. Επίσης ανάλυση του Κυπριακού ήταν ένας απο τους στόχους του Συνεδρίου καθώς επίσης η συμβολή των Επιστημόνων του εξωτερικού στα διάφορα τεχνοκρατικά και τεχνολογικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος γενικά και ειδικότερα, όπως αναφέρθη η εκπαιδευσης.

(2) Τα θέματα που μπήκαν υπο εξέταση υπο την μορφή των εισηγήσεων δεν ήταν δυνατόν να καληφθούν μέσα στα χρονικά όρια που διατέθηκαν.

(3) Σαν αποτέλεσμα των πιο πάνω η συζήτηση έγινε μέσα σε πλαίσια δυσκολοκαθόριστα και με πάρα πολυ λίγο χρόνο στην διάθεση του συνεδρίου για ανάπτυξη παρατηρήσεων και προτάσεων.

Β) Τα ψηφίσματα που εξέδωσε το συνέδριο προσαρμόστηκαν της προηγούμενες μέρες απο ομάδες εργασίας και παρουσιάστηκαν στο συνέδριο την τελευταία ημέρα. Ο χρόνος που διατέθηκε για την υποβολή παρατηρήσεων και απόψεων ήταν ελάχιστος για να μην πει κανείς ανύπαρκτος, καθώς επίσης ούτε η κανονική διαδικασία δεν τηρήθηκε κατα την διεξαγωγή της ψηφοφορίας.

Γ) Στο συνέδριο ακούστηκαν και καλες απόψεις, απόψεις με πραγματικά επιστημονικό υπόβαθρο καθώς και προχειρολογίες «μαθητικά δοκίμια» όπως σωστα παρατήρησε κάποιος σύνεδρος σαν πρώτη προσπάθεια διεκπεραίωσης ένα τουλάχιστον βασικό στόχο.

Έδωσε την ευκαιρία γνωριμιών μεταξύ προοδευτικών αποδήμων επιστημόνων, δημιουργώντας έτσι μια μελλοντική μεθοδική προσπάθεια επιστημονικής ανάλυσης.

A.T.M.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ Λεμεσού ανακοινώνει ότι κάθε δευτέρα Πέμπτη στις 6 μ.μ. θα γίνεται ακτιβ της «σοσιαλ. έκφρασης» στα γραφεία-της, και καλεϊ τα μέλη της οργάνωσης.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ
ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ:

ευθύνη του κεφαλαίου και αδιαφορία της κυβέρνησης

Τα εργατικά ατυχήματα είναι συνηθισμένο φαινόμενο στους τόπους δουλειάς των κυπρίων εργαζομένων.

Απο την μεριά της εργοδοσίας και της Κυβέρνησης που την εκφράζει γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστούν τα εργατικά ατυχήματα που συμβαίνουν, σαν απροσεξία του εργαζομένου, ή σαν κάτι μοιραίο που ότι και να γίνει δεν μπορούν να αποφευκτούν.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Εξετάζοντας όμως καλύτερα τα πράγματα θα διαπιστώσουμε ότι τα 95% των εργατικών ατυχημάτων οφείλονται σε 3 κύριους λόγους:

Α: Στα μέσα της παραγωγικής διαδικασίας.
Β: Στις επικίνδυνες συνθήκες εργασίας.

είναι η εντατικοποίηση της δουλειάς. Το κεφάλαιο για να κερδίσει περισσότερα θέλει να μεγιστοποιήσει την παραγωγή γι' αυτό και υποχρεώνει τους εργαζομένους να δουλέψουν πιο εντατικά. Γνωστή είναι η ύπαρξη της «εφεδρικής βιομηχανικής στρατιάς». Είναι το ποσοστό εκείνων των εργαζομένων που είναι άνεργοι. Οι εργοδότες το εκμεταλλεύονται αυτο και με

Ο εργάτης Σάββας Χρήστου που σκοτώθηκε στην πολυκατοικία της Σαυπάρκου.

Όλα αυτά δίνουν τα αίτια που οδηγούν στα εργατικά ατυχήματα πράγμα που επιβάλλει και την αναθεώρηση του όρου «ατύχημα», γιατί ο όρος ατύχημα υπονοεί πως για το γεγονός φταίει ο ίδιος ο εργαζόμενος αφού δεν πρόσεξε όσο έπρεπε. Η πραγματικότητα όμως είναι διαφορετική. Υπεύθυνα για τα ατυχήματα είναι η κεφαλαιοκρατία η οποία ενώ βγάζει από το κόπο των εργαζομένων δεκάδες χιλιάδες ή εκατοντάδες χιλιάδες λιρών δεν παίρνει τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των εργαζομένων, πράγμα που θα μειώνει τα κέρδη τους ελάχιστα.

Στον καπιταλισμό η υγεία, η σωματική ακεραιότητα, η ίδια η ζωή του εργαζομένου δεν λαμβάνεται καθόλου υπ' όψη. Έτσι κάθε χρόνο έχουμε ο' όλο το κόσμο εκατοντάδες χιλιάδες εργατικά ατυχήματα. (Για την Ελλάδα η στατιστική αναφέρει 50.000 εργατικά ατυχήματα το χρόνο).

Κάθε χρόνο χιλιάδες εργαζομένοι και πεθαίνουν από τις ανθυμινες εργασίες, δηλητηριάζονται από χημικά υλικά στα εργοστάσια που δουλεύουν, σκοτώνονται και τραυματίζονται στις οικοδομές και στα μεταλλεία, ποτοποιούνται και ακρωτηριάζονται στις μηχανές των εργοστασίων. Κι' όλα αυτά γιατί το κεφάλαιο δεν παίρνει τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των εργαζομένων, για να μη χάσει μερικά λεφτά από τα κέρδη του.

Μεγάλη ευθύνη γι' αυτό φέρει και η Κυβέρνηση που αρνείται να νομοθετήσει μέτρα για την προστασία των εργαζομένων, ή όταν κάτω από την πίεση των εργαζομένων, και των σωματιών - συντηχών τους πάρει μερικά νομοθετικά μέτρα αδιαφορώντας για την εφαρμογή τους.

Έτσι το κεφάλαιο συμπεριφέρεται με ασουδσία στο θέμα αυτο. Γι' αυτό επιβάλλεται ο αγώνας από μέρους των εργαζομένων και των συντηχών τους, γιατί είναι ένα θέμα που τους αφορά άμεσα. Πρόκειται για την υγεία, τη σωματική τους αρτιμότητα και την ίδια τη ζωή τους.

ανθρωπισμός. Αντι να προσαρμόζονται τα μέσα της παραγωγικής διαδικασίας και οι συνθήκες εργασίας στα ανθρώπινα μέτρα, προσαρμόζονται τα ανθρώπινα μέτρα στα μέσα της παραγωγικής διαδικασίας και τις συνθήκες εργασίας.

την απειλή της απόλυτης πενυχαιώνουν δυο πράγματα:

(α) Να κρατούν τα μεροκάματα σε χαμηλά επίπεδα. (β) Να υποχρεώνουν τους εργαζομένους να δουλεύουν εντατικότερα ακόμα έστω κι αν αυτό γίνεται κάτω από τις πιο άσχημες συνθήκες εργασίας. Πολλές φορές οι εργαζόμενοι αναγκάζονται να εργάζονται σε δυο διαφορετικές δουλειές ταυτόχρονα. Η παραγωγή πρέπει να μη σταματήσει. Η κούραση των εργαζομένων είναι το αποτέλεσμα. Μία μικρή χαλάρωση της προσοχής εξ' αιτίας της κούρασης αρκεί για να στείλει τον εργαζόμενο στον άλλο κόσμο.

Για την εντατικοποίηση της παραγωγής η εργοδοσία χρησιμοποιεί τα πριμ αυξημένης παραγωγής. Ο εργοδότης για να αναγκάσει τους εργαζόμενους να δουλέψουν περισσότερο προσφέρει ένα δέλεαρ. Το πριμ αυξημένης παραγωγής. Το μεροκάματο των εργαζομένων είναι τόσο μικρο που δεν φτάνει να ζήσει οι οικογένειά του. Έτσι αναγκάζεται από τη μια μεριά να κάνει υπερωρίες και από την άλλη να δουλεύει εντατικότερα για να πάρει το πριμ. Και ο' αυτή τη περίπτωση είναι η κούραση που οδηγεί στο ατύχημα.

Οι εργαζόμενοι βρίσκονται, κυριολεκτικά στο έλεος της εργοδοτικής αδιαφορίας και της κρατικής αναφορασιτικότητα της μέτρα ασφαλείας. Κανένα μέτρο για την προστασία της υγείας και της ζωής των εργαζομένων. Κανένας

Γ: Στην εντατικοποίηση της εργασίας.

Και για τους 3 αυτούς λόγους υπεύθυνοι είναι οι καπιταλιστές κατα κύριο λόγο και η Κυβέρνηση που τους καλύπτει, δεν τους ελέγχει και τους αφήνει ασύδοτους.

Το κεφάλαιο και οι κάτοχοι του έχουν στρέψει το ενδιαφέρον τους αποκλειστικά και μόνο στην παραγωγική διαδικασία. Δηλαδή πως θα βγει μεγαλύτερη παραγωγή με το μικρότερο κόστος. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να μην παίρνουν τα απαιτούμενα μέτρα για την προστασία της ζωής και της υγείας των εργαζομένων. Οι εργοδότες δεν είναι διατεθειμένοι να δώσουν τα απαιτούμενα χρήματα που χρειάζονται για μέτρα προστασίας. Η σημασία που δίνουν στο χρήμα είναι μεγαλύτερη από αυτή που δίνουν στη ζωή του ανθρώπου.

Στους τόπους δουλειάς επικρατούν συνθήκες ανασφάλειας. Οι εργαζόμενοι δουλεύουν κάτω από επικίνδυνες συνθήκες. Στις οικοδομές δεν υπάρχουν σκαλωσιές, ή άλλα προστατευτικά μέσα, στα εργοστάσια δεν υπάρχουν τα μέτρα εκείνα που θα προστατεύουν τον εργάτη από τις μηχανές.

Ο άλλος σοβαρός λόγος που προκαλεί τα δυστυχήματα

Το δυστύχημα στη ΣΑΥΠΑΡΚΟ. Ο εργάτης Σάββας Χρήστου απαγκιστρώθηκε καλούπια από το γερανό στο τρίτο όροφο κι' έπεσε κάτω. Ούτε σκαλωσιές ούτε προστατευτικά δίχτυα ή σχοινία. Πέφτοντας χτύπησε στο σίδερο μικρής σκαλωσίας στο δεύτερο όροφο που δεν είχε ξύλα για κουπαστή. Αυτό τον σκότωσε.

'Εργάτης σκοτώθηκε από πτώση σε πάσσαλο

'Εργάτης κορφώθηκε σε σίδερο οικοδομής και σκοτώθηκε στις 2.30 μ.μ. χτες, όταν έπεσε από τον τρίτο στον δεύτερο όροφο άνεγκρημίστης πολυκατοικίας στην 'Ακρόπολη Λευκωσίας.

Νεκρός είναι ο Σάββας Χρήστου, 46 χρονών από την Κοκκιντριμιθιά, επίσημος της «ΣΑΥΠΑΡΚΟ». Ο θάνατος με την πτώση του ήταν άκαιρος.

Το εργατικό δυστύχημα έγινε καθώς ο άτυχος επιστάτης κατηγορημένο με την άπογκί-στροψη καλωπίων από γερανό στον τρίτο όροφο της πολυκατοικίας «'Απόστολος Βαρνά-

ΕΝΑ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ

Όμως στη Κύπρο βλέπουμε ότι τα εργατικά ατυχήματα περνουν απαρατήρητα. Η υπόθεση πάντα περιορίζεται σε αντιδικία ανάμεσα στον εργαζόμενο που έπαθε κάτι και την οικογένειά του από τη μια πλευρά και την εργοδοσία από την άλλη. Οι συνεχείς προσφών διακριτικά συμβουλές στην οικογένεια του θύματος, δικηγόρο κ.λ.π. Η αντίθεση με την εργοδοσία δεν βγαίνει στη δημοσιότητα, η υπόθεση ενός εργατικού ατυχήματος δεν γίνε-

ται παντιέρα από τους άλλους εργαζομένους στον ίδιο χώρο δουλειάς για κατάκτηση οφελών μόνον μέτρων ασφαλείας από μέρους της εργοδοσίας, δεν γίνεται πολιτικοποίηση του γεγονότος ενός ατυχήματος και εφαρμογή ξεσπάσματος της καταπίεσης και εκμετάλλεψης της αστικής τάξης.

Άλλω ένα εργατικό ατύχημα γίνεται αφετηρία αγώνα, και εφαρμογή συνειδητοποιήσως των εργαζομένων ακόμα παραπάνω

Οι περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών Κατασκευών (Άσφάλεια: Υγεία και Ειρήμεια), Κανονισμοί του 1973

Οι κανονισμοί του Υπουργείου Εργασίας δεν εφαρμόζονται και η ζωή των εργατών και η υγεία τους κινδυνεύει. Οι εργαζόμενοι πρέπει να αγωνιστούν για την εφαρμογή τους και την περαιτέρω τελειοποίηση και καλύτερευση τους.

Σαυπάρκο:
απόλυτη ευθύνη

Μαθαίνοντας τα εργατικά ατύχημα που έγινε στη πολυκατοικία που κτίστηκε στην 'Ακρόπολη Λευκωσίας απέναντι από την Σχολή Τυλών τρέξαμε εκεί. Και διαπιστώσαμε ότι ο θάνατος του εργάτη προήλθε από έλλειψη στοιχειωδών μέτρων ασφαλείας που έπρεπε να πάρει η εταιρεία κάτω από την επίβλεψη ανώτερου υπεύθυνου της ΣΑΥΠΑΡΚΟΥ. Στην προσπάθεια του να απαγκιστρώσει από τον γερανό ένα όροφος στην άκρη του Τρίτου ορόφου έχασε την ισορροπία του και έπεσε προς τα κάτω. Δεν θα γινόταν αυτό αν υπήρχε σκαλωσία, όπως επιβάλλουν οι κανονισμοί του 1973 του Υπουργείου Εργασίας και κοινωνικών ασφαλίσεων. Οι κανονισμοί αναφέρουν (Κεφάλαιον 3ον - Άσφάλεια τύπων εργασίας σελ. 656) ότι όταν η εργασία δε μπορεί να πραγματοποιηθεί με ασφάλεια πάνω στο έδαφος ή πάνω από το έδαφος ή και από κάποιο μέρος του κτίριου ή από άλλη μόνιμη κατασκευή πρέπει να προέρχονται και να συντηρούνται είτε σκαλωσιές ή όπου πρέπει σκάλες ή άλλα μέσα υποστήριξης όπου το καθέν απ' αυτά θα είναι κατάλληλο και ικανοποιητικό για το σκοπό που χρησιμοποιείται.

Όμως εκεί που δουλεύει ο Σάββας Χρήστου ήταν στην άκρη του γερανού. Κανένα που δουλεύει έτσι, έχει μεγάλες πιθανότητες να σκοτωθεί. Συνδικαλιστικό στέλεχος μας δήλωσε ότι όλα αυτά τα ατυχήματα θα σταματούσαν, αν γύρω από τις πολυκατοικίες που κτίζονται υπήρχαν σκαλωσιές επενδυμένες γύρω γύρω με σοκολάδες. Έτσι τα δυστυχήματα που σημειώνονται από πτώσεις εργατών ή από αντικείμενα που πέφτουν από την οικοδομή δε αποφεύγονται. (Πριν λίγο καιρό σκοτώθηκε εργάτης από αντικείμενο που έπεσε από ψηλά). Αυτό θα στοιχίσει λίγα λεφτά συγκριτικά με τις εκατοντάδες χιλιάδες λίρες που κερδίζει το κεφάλαιο.

Κατά την πτώση του ο Σάββας Χρήστου έπεσε σε μια μικρή σκαλωσία στο δεύτερο όροφο η οποία δεν είχε προστατευτική κουπαστή, παρα δυο όρθια σίδερα. Κτύπησε σε ένα το αυτο. Αν υπήρχαν οι προστατευτικές σανίδες της κουπαστής υπήρχε μεγάλη δυνατότητα να μην σκοτώθει.

Στην Κύπρο όμως τα εργατικά ατυχήματα δεν αποτελούν πόλο συσπειρώσως και ξεσπάσματος της αδιαφορίας των υπευθύνων. Πριν λίγες μέρες σκοτώθηκε στη Σαυπάρκο ο εργοδότης Σάββας Χρήστου. Η εδση αναφέρθηκε απλώς χωρίς καμμία εφημερίδα να τρέξει στο τόσο του δυστυχήματος να ερευνηθεί τις συνθήκες του θανάτου ενός εργαζομένου την ώρα του μεροκάματου.

Άμεση λοιπόν είναι η ανάγκη της κινητοποίησης των εργατών και των συντηχών για την εξακρίβωση καλύτερων όρων εργασίας, για την προστασία της ζωής και της υγείας τους. Για την εφαρμογή των κανόνων ασφαλείας καθώς και για την αλλαγή των κανόνων προς το καλύτερο.

Π. Λαϊδούς

ΣΤΡΑΤΟΣ: ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Μετά το βασικό καταμερισμό εργασίας ανάμεσα στους πρώτους ανθρώπους της πρωτόγονης κομμουνιστικής κοινωνίας οι άνθρωποι χωρίζονται σε γεωργούς και βοσκούς. Οι πρώτοι καλλιεργούν συνέχεια την ίδια περίπου έκταση της οποίας είναι και οι μόνιμο κάτοικοι της. Οι δεύτεροι εκτρέφουν τα ζώα που καταφέρναι να βρουν νέα βοσκοτόπια για τα κοπάδια τους. Αυτή η αντίθεση φέρνει τις πρώτες συγκρούσεις ανάμεσα στις δυο ομάδες.

Οι νικητές αυτής της σύγκρουσης που είναι συνήθως οι γεωργοί αιχμαλωτίζουν τους ηττημένους νομάδες και τους εξαναγκάζουν να δουλεύουν στα χωράφια σαν δούλοι (εμφάνιση της δουλειάς). Η ένταση αυτών των συγκρούσεων και η ανάγκη για διατήρηση της σχέσης δούλων - αφεντάδων γίνονται οι βασικές αρχές για τη δημιουργία του πρώτου στρατού. Ο στρατός αυτός στριγγίζεται πάνω στο πλῆθος των νικητών οι οποίοι από πρώτα σαν κινητές - πολεμιστές είχαν και άλλα και πείρα.

Στα χρόνια της φεουδαρχίας δηλ. στο μέτωπο ο στρατός έχει μια ιδιαίτερη δομή. Ο κάθε φεουδαρχής διατηρεί ατομικό στρατιωτικό τμήμα του οποίου ηγείται ο ίδιος μαζί με τους διάφορους εννοούμενους (εργετες κ.λ.π.) και στελεχώνεται από τους ελεύθερους χωρικούς τους μικροβιοτέγες και τους εμπόρους. Το τμήμα είναι στη διάθεση πάντα του βασιλιά. Χρησιμοποιείται από τον ίδιο το φεουδαρχή για την κατάπιψη λαϊκών επαναστάσεων και την επιβολή και διατήρηση της εξουσίας του.

Ταυτόχρονα ο βασιλιάς το χρησιμοποιεί για τους επεκτατικούς πολέμους ή για την αντιμετώπιση αυτονομιστικών διασπαστικών ενεργειών άλλων φεουδαρχών.

ΑΣΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΣ: Μετά την Γαλλική Επανάσταση του 1789 και τη νίκη της

Ακόμα πέρα από τη προθεσμία, το Γ.Σ. εξουσιοδοτήθηκε η Γ. Γραμματεία να προχωρήσει ανεξάρτητα στη προώθηση των κλαδικών προβλημάτων του Νοσηλευτικού Προσωπικού και των υπαλλήλων Πολιτικής Αεροπορίας και Μετεωρολογίας.

Μέσα σ' άλλα αναφέρει η ανακοίνωση του Γ. Συμβουλίου: «...Σ' ένδειξη για μια ακόμα φορά της καλής θέλησής της δημοσιοϋπαλληλικής τάξης, αποφασίζει να παράσχει μια τελευταία προθεσμία δυο μηνών στην Κυβέρνηση για τη λύση των προβλημάτων.

Μετα την εκπονη της προθεσμίας αυτής, χωρίς καμμία άλλη προειδοποίηση, οι δημόσιοι υπάλληλοι θα κατέθουν σε στάση εργασίας σαν πρώτο μέτρο διαμαρτυρίας αν δεν υπάρξουν ικανοποιητικές λύσεις των προβλημάτων τους στο διάστημα αυτο».

ΚΑΜΜΙΑ ΥΠΟΧΡΩΣΗ ΓΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ (!) ΛΟΓΟΥΣ

Είναι φανερό πως οι δικαιολογημένες αποφασεις της ΠΑΣΥΔΥ ήλθαν μετα την επίμονα απογοητευτική στάση της Κυβέρνησης και την όλο μεγαλύτερη αντίδραση των δημοσίων υπαλλήλων που νοιώθουν πως προ πολλού τα περιθώρια θα έπρεπε να είχαν κλείσει και να προ-

χωρούσαν στη λήψη μέτρων. Ακόμα η όξυνση στις σχέσεις της ΠΑΣΥΔΥ με την εργοδοσία των μελών της δεν είναι νέα και είναι γνωστό πως πάντα σε παρόμοιες περιπτώσεις, εκείνο που συνέβαινε ήταν πιέσεις προς την ΠΑΣΥΔΥ και τελικά υποχώρηση που κρυβόταν κάτω από δήθεν πολιτικές σκοπιμότητες, έκρυθμες καταστάσεις, πατριωτικά καθήκοντα κ.τ.λ. Είναι γνωστό σε όλους πως πάντα σε παρόμοιες περιπτώσεις σαν πρώτο μέτρο διαμαρτυρίας αν δεν υπάρξουν ικανοποιητικές λύσεις των προβλημάτων τους στο διάστημα αυτο».

Μετα απ' αυτό κορυφώθηκαν οι αντιδράσεις και κύρια ανάμεσα στους υπαλλήλους μεγάλωσε το κλίμα ανατάκτησης, ενώ το Γενικό Συμβούλιο της ΠΑΣΥΔΥ συνήθεε και πήρε αποφάσεις για δυναμικη αντιμετώπιση της Κυβερνητικής στάσης. Η ΠΑΣΥΔΥ τηλεγραφήκα έδωσε προθεσμία - προειδοποίηση προς τη Κυβέρνηση πως αν εντος δυο μηνών δεν λυθούν τα στήματα θα προχωρήσει σε στάση εργασίας, την οποία και μπορεί να επιστείσει αν θεωρήσει αναγκαίο.

Είναι φανερό πως οι δικαιολογημένες αποφασεις της ΠΑΣΥΔΥ ήλθαν μετα την επίμονα απογοητευτική στάση της Κυβέρνησης και την όλο μεγαλύτερη αντίδραση των δημοσίων υπαλλήλων που νοιώθουν πως προ πολλού τα περιθώρια θα έπρεπε να είχαν κλείσει και να προ-

χωρούσαν στη λήψη μέτρων. Ακόμα η όξυνση στις σχέσεις της ΠΑΣΥΔΥ με την εργοδοσία των μελών της δεν είναι νέα και είναι γνωστό πως πάντα σε παρόμοιες περιπτώσεις, εκείνο που συνέβαινε ήταν πιέσεις προς την ΠΑΣΥΔΥ και τελικά υποχώρηση που κρυβόταν κάτω από δήθεν πολιτικές σκοπιμότητες, έκρυθμες καταστάσεις, πατριωτικά καθήκοντα κ.τ.λ. Είναι γνωστό σε όλους πως πάντα σε παρόμοιες περιπτώσεις σαν πρώτο μέτρο διαμαρτυρίας αν δεν υπάρξουν ικανοποιητικές λύσεις των προβλημάτων τους στο διάστημα αυτο».

Μετα απ' αυτό κορυφώθηκαν οι αντιδράσεις και κύρια ανάμεσα στους υπαλλήλους μεγάλωσε το κλίμα ανατάκτησης, ενώ το Γενικό Συμβούλιο της ΠΑΣΥΔΥ συνήθεε και πήρε αποφάσεις για δυναμικη αντιμετώπιση της Κυβερνητικής στάσης. Η ΠΑΣΥΔΥ τηλεγραφήκα έδωσε προθεσμία - προειδοποίηση προς τη Κυβέρνηση πως αν εντος δυο μηνών δεν λυθούν τα στήματα θα προχωρήσει σε στάση εργασίας, την οποία και μπορεί να επιστείσει αν θεωρήσει αναγκαίο.

Είναι φανερό πως οι δικαιολογημένες αποφασεις της ΠΑΣΥΔΥ ήλθαν μετα την επίμονα απογοητευτική στάση της Κυβέρνησης και την όλο μεγαλύτερη αντίδραση των δημοσίων υπαλλήλων που νοιώθουν πως προ πολλού τα περιθώρια θα έπρεπε να είχαν κλείσει και να προ-

χωρούσαν στη λήψη μέτρων. Ακόμα η όξυνση στις σχέσεις της ΠΑΣΥΔΥ με την εργοδοσία των μελών της δεν είναι νέα και είναι γνωστό πως πάντα σε παρόμοιες περιπτώσεις, εκείνο που συνέβαινε ήταν πιέσεις προς την ΠΑΣΥΔΥ και τελικά υποχώρηση που κρυβόταν κάτω από δήθεν πολιτικές σκοπιμότητες, έκρυθμες καταστάσεις, πατριωτικά καθήκοντα κ.τ.λ. Είναι γνωστό σε όλους πως πάντα σε παρόμοιες περιπτώσεις σαν πρώτο μέτρο διαμαρτυρίας αν δεν υπάρξουν ικανοποιητικές λύσεις των προβλημάτων τους στο διάστημα αυτο».

μιας ορισμένης ηλικίας. Με τη βιομηχανική επανάσταση και την επέκταση της σ' όλους τους τομείς δημιουργείται μια νέα απειλή (η προηγμένη ήταν η φεουδαρχική - προσπάθεια για επαναφορά του βασιλιά) για την αστική τάξη το προλεταριάτο. Η αυξανόμενη καταπίεση και εκμετάλλευση του απο τη μια από την αστική τάξη και η συνειδητοποίηση και οργάνωση του απο την άλλη οδύνουν την περα οργάνωση του στρατού σε ταξική βάση.

Μπαίνοντας στο ιμπεριαλιστικό στάδιο ο καπιταλισμός έχει την ανάγκη ισχυρών στρατών για να πραγματοποιήσει την αποικιακή και μεταποικιακή του εξάπλωση.

Ο στρατός αρχίζει να χρησιμοποιείται από τους καπιταλιστές για να σπάει τις μαζικές απεργίες στους λαϊκούς τομείς σε διάφορες καπιταλιστικές υπερβολές καθώς και στην καταστολή διαδηλώσεων και διαμαρτυριών ενάντια στην εκμετάλλευση και στη καταπίεση.

Στις αποικίες ο στρατός είναι το αποτελεσματικότερο όπλο των αποικιοκρατών για να κρατήσουν τις χώρες αυτές κάτω από τον έλεγχό τους.

Όπου το κεφάλαιο τα βρίσκει σκούρα πετα την μάσκα της δημοκρατίας και με το στρατό επιβάλλει την θέλησή του. (στρατιωτικές δικτατορίες της Ν. Αμερικής)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΟΜΗ: Σαν αναπόφευκτη συνέπεια της τάξης του αποσπλήσης στο αστικό κράτος ο στρατός αποτελεί μια αντανάκλαση των σχέσεων στη καπιταλιστική κοινωνία. Τα πράγματα όμως εδώ είναι πιο ομα χωρίς το πέπλο της δημοκρατίας.

Οι στρατιωτικοί κανονισμοί που

καθορίζουν το τρόπο της εσωτερικής οργάνωσης καταπατούν κάθε ανθρώπινο δικαίωμα. Ο στρατιώτης βρίσκεται ουσιαστικά κάτω από την διάθεση οποιουδήποτε τρέλλου ή αστικής που θα τύχει να είναι έστω δεκανέας.

Όπως στη κοινωνία το κεφάλαιο επιδιώκει την υποταγή του προλεταριάτου και την συνέχιση της εκμετάλλευσής του έτσι και στο στρατό με τη περαιτέρω προσπάθεια να το διατηρεί κάτω από τις διαταγές του για να εκτελεί τη τάξική του αποστολή.

Για καλύτερα πάντα αποτελέσματα ο στρατός συντηρεί την δόξα του με την εσωτερική του λειτουργία με τον υπόλογο κρατικό μηχανισμό και τους διάφορους θεσμούς της αστικής κοινωνίας. Έτσι τον βλέπουμε παρά με την αυτονομία στα οδοφράγματα, στα φρακτώματα κ.λ.π.

Συντηγώνεται τις δημόσιες υπηρεσίες σε γραφειοκρατία και συντηγεται με την Ευολορία των μετώπων των αστικών ιδεών (εσολησιασμός, αγιασμός των όπλων, ορκωμοσία νεοσυλλέκτων κ.λ.π.).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ: Ολοκληρώνοντας ξαναθυμίζουμε ότι ο στρατός δημιουργήθηκε ταυτόχρονα με την ταξική κοινωνία για να μπορεί η άρχουσα τάξη χρησιμοποιώντας τους να διατηρήσει την εξουσία της στις άλλες τάξεις.

Έχοντας μια τέτοια αποστολή ο στρατός έχει κι ο ίδιος την ανάλογη διάρθρωση που συνεπάγεται καταπίεση των υπαλλήλων και εκμετάλλευση των στρατιωτών απο μια κλίμα γραφειοκρατών - αξιωματικών.

Καθ' όσον των προοδευτικών ανθρώπων και της εργατικής τάξης η κατάργηση του, παράλληλα με την κατάλυση της εκμετάλλευσής και της καταπίεσης του κεφαλαίου.

Οι στρατιωτικοί κανονισμοί που

καθορίζουν το τρόπο της εσωτερικής οργάνωσης καταπατούν κάθε ανθρώπινο δικαίωμα. Ο στρατιώτης βρίσκεται ουσιαστικά κάτω από την διάθεση οποιουδήποτε τρέλλου ή αστικής που θα τύχει να είναι έστω δεκανέας.

Όπως στη κοινωνία το κεφάλαιο επιδιώκει την υποταγή του προλεταριάτου και την συνέχιση της εκμετάλλευσής του έτσι και στο στρατό με τη περαιτέρω προσπάθεια να το διατηρεί κάτω από τις διαταγές του για να εκτελεί τη τάξική του αποστολή.

Για καλύτερα πάντα αποτελέσματα ο στρατός συντηρεί την δόξα του με την εσωτερική του λειτουργία με τον υπόλογο κρατικό μηχανισμό και τους διάφορους θεσμούς της αστικής κοινωνίας. Έτσι τον βλέπουμε παρά με την αυτονομία στα οδοφράγματα, στα φρακτώματα κ.λ.π.

Συντηγώνεται τις δημόσιες υπηρεσίες σε γραφειοκρατία και συντηγεται με την Ευολορία των μετώπων των αστικών ιδεών (εσολησιασμός, αγιασμός των όπλων, ορκωμοσία νεοσυλλέκτων κ.λ.π.).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ: Ολοκληρώνοντας ξαναθυμίζουμε ότι ο στρατός δημιουργήθηκε ταυτόχρονα με την ταξική κοινωνία για να μπορεί η άρχουσα τάξη χρησιμοποιώντας τους να διατηρήσει την εξουσία της στις άλλες τάξεις.

Έχοντας μια τέτοια αποστολή ο στρατός έχει κι ο ίδιος την ανάλογη διάρθρωση που συνεπάγεται καταπίεση των υπαλλήλων και εκμετάλλευση των στρατιωτών απο μια κλίμα γραφειοκρατών - αξιωματικών.

Καθ' όσον των προοδευτικών ανθρώπων και της εργατικής τάξης η κατάργηση του, παράλληλα με την κατάλυση της εκμετάλλευσής και της καταπίεσης του κεφαλαίου.

Μια θέση ακόμα πάνω στο γυναικείο κίνημα

Θα ήθελα μπω κι' εγώ στην ζήμωση αφτη που γίνεται γύρω απο το ζήτημα της αφτονόμησης ή όχι του γυναικείου κινήματος.

Εκφράστηκαν πολλές απόψεις μέχρι τώρα, και θα ήταν φλύαρο αν τις συζητούσα. Για να προσεγγίσουμε όμως όσο το δυνατό πιο σωστά το ζήτημα, είναι απαραίτητο να αναλύσουμε αξιολογώντας ταφτόχρονα τους βασικούς παράγοντες που συντείνουν στην συνέχιση αφτης της εκμετάλλεψης και καταπίεσης των γυναικων.

Εαν πρώτος και πιο σημαντικός θα πρέπει να θεωρηθεί ο οικονομικός, γιατί και κατα την διαλεκτική αφτος αποτελεί τη βάση πάνω στην οποία είναι κτισμένα τα υπόλοιπα, και κάθε μεταβολή της αντικαθρεφτίζεται στο εποικοδόμημα. Φυσικά συμβαίνει και το αντίθετο σε μικρότερη αναλογία σύμφωνα με το νόμο της αλληλοεπίδρασης. Έτσι η οικονομική θέση της γυναίκας είναι αφτη που καθορίζει και την θέση της κατα μεγάλο ποσοστό στους άλλους τομεις.

«Ποία είναι αφτη;»
Έχουμε δύο ειδών αξεις: Τις αξεις χρήσης, και τις ανταλλακτικες. Στο πρώτο είδος εντάσσονται όσες

παράγονται απο τους αγρότες για προσωπική κατανάλωση (δηλ. κάθε τι που καταναλώνεται, απ' εφθείας εκεί που παράγεται) και όλα όσα παράγονται στο σπίτι.

Το εμπόρεβμα είναι προϊόν που φτιάχνεται για ανταλλαγή. Για να το αγοράσει κανεις πρέπει νάχει ταφτόχρονα και ανταλλαχτική αξία αλλά και αξία χρήσης.

Στην καταναλωτική κοινωμία η παραγωγή είναι βασικά εμπορεβματική. Έτσι η δουλειά στο σπίτι που παράγει μόνο αξεις χρήσης δεν καταλογίζεται στην πραγματική δουλειά, βρίσκεται έξω απο το οικονομικό κύκλωμα, και δεν αμοιβεται, ενω το χρήμα είναι αφτο που καθορίζει την αξία στην καπιταλιστική κοινωμία.

Αυτη είναι η υλική βάση της κατώτερης θέσης της γυναίκας συμπληρωμένης απο την άνια αμοιβή για ίση δουλειά στην εμπορεβματική παραγωγή, και την ταφτόχρονη έλλειψη ίσων εφκαιριων προαγωγής κ.λ.π.

Ακόμα ένας τομέας που βρίσκο-

μαι την γυναίκα σε κατώτερη θέση είναι ο σεξουαλικός. Εδώ η γυναίκα πέζεται συνέχεια απο την αστική ηθική (που είναι γεμάτη αντιθέσεις) για να στεριωθεί την ομαλή σεξουαλική ζωή, και ικανοποίηση. Κι έτσι έχουμε τις δίδασκαλιες για αγνότητα, αυζυγκή πίστη, και «θεία» μητρική αποστολή, να ερχονται σε αντίθεση με την γυναίκα αντικείμενο της οικονομικής εκμετάλλεψης, τις πορνό ταινίες τα περιοδικά, και τα πορνεία. Όμως η καταπιεστική αφτη σεξουαλική ηθική, έχει τα αίτια της σε οικονομικούς λόγους.

Άφτα είναι τα οικονομικά συμφύροντα του γένους του αρχηγου στη πρωτόγονη κομμουνιστική και νωνία (γάμος πλαγιεξιδέλων) και το πέρασμα απο την μητριαρχία στην πατριαρχία (β. Ράιχ: Η εισβολή της σεξουαλικής ηθικής).

Προχωρώντας στον κοινωνικό τομέα βλέπουμε την αστική τάξη να είναι δημιουργός θεσμων που κρατούν την γυναίκα σε δέφτερη μοίρα. Η εκκλησία με το προικισύμφωνο ανηκειμενοποιεί την γυναίκα και της δίνει την ανταλλαχτική αξία ενός σπιτιου.

Η έλλειψη φροντίδας για την γυναίκα ειδικά σαν εργαζομένη είναι ξεκάθαρη. Έλλειψη παιδοκομικών σταθμων, και της ανάλογης

εργατικής νομοθεσίας για άδειες λόγω τοκετου είναι τα χαρακτηριστικά της στάσης της αστικής τάξης απέναντι στις γυναίκες. Αλλά και η νομοθεσία που υπάρχει ειδικά στα θέματα του γάμου είναι γεμάτη διακρίσεις σε βάρος της γυναίκας. Ένας άλλος απουδαίος παράγοντας που πρέπει να εξετάσουμε είναι η οικογένεια. Η οικογένεια λειτουργώντας σαν μο-νάδα αναπαραγωγής της αστικής ιδεολογίας και ηθικής αναπόφευκτα προσπαθεί να διδάξει και να περάσει στις νέες γυναίκες την ιδέα ότι είναι το ασθενές φύλο, οι άντρες το ισχυρό, ότι πρέπει να υπακούουν σ' αφτους, και να τους υπηρετούν.

Αφτη η καταπιεστική λειτουργία της οικογένειας έχει σαν αποτέλεσμα την διατήρηση της αντίδρα

στικής ιδεολογίας, υποστηριζόμενη απο πολλές γυναίκες.

Έχει γίνει νομίζω ξεκάθαρο απο τα πιο πάνω ότι το σύστημα είναι ο αντίπαλος της γυναικείας (βάση και εποικοδόμημα) με ρυθμιστικό παράγοντα τον οικονομικό.

Ευκολονόητο είναι ότι το γυναικείο κίνημα θα πρέπει να αποτελεί κομμάτι του εργατικού κινήματος και έχουν τον ίδιο ακόπο, να κτυπήσουν δηλ. το καπιταλιστικό σύστημα αλλά και επειδή το προλεταριάτο είναι ο νεκροθάφτης της αστικής τάξης. Με μια διαφορά. Να διατηρήσει την αφτονομία του το κίνημα για να μπορέσει έτσι να προβάλει και ν' αγωνιστεί για τα ιδιαίτερα γυναικεία προβλήματα του.

Πέτρος

ΑΠΟΨΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΕ ΑΡΘΡΟ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑ

Παίρνοντας αφορμή απο τη δημοσίευση στην εφημερίδα σας του πρώτου μέρους του άρθρου που αναφέρεται στην Αιθιοπία, θα ήθελα να εκφράσω δια μέσου των στήλων σας τη γνώμη μου για την «Αιθιοπική Επανάσταση», όπως την χαρακτηρίζετε, περιοριζόμενος στον χαρακτήρα της αλλαγής που παραγματοποιήθηκε στην Αιθιοπία μετα το 1974 και επιφυλασσόμενος να επανέλθω μετα τη δημοσίευση του δεύτερου μέρους του άρθρου σας, αναφορικά με το ζήτημα της Ερυθραίας.

Στα μέσα του 1974 κατέρρεε το καθεστώς του Χ. Σελασσιε κάτω απο το βάρος των απεργιών και των διαδηλώσεων εργατών και φοιτητών, εξεγέρσεων στο στρατό, του αποικιακού πολέμου στην Ερυθραία και της μεγάλης ανομβρίας που προκάλεσε πάνω απο 100.000 νεκρούς σ' ολόκληρη τη χώρα. Είχε δημιουργηθεί ένα αυθόρμητο λαϊκό κίνημα που χτυπούσε το καθεστώς στα θεμέλια του, απο το οποίο όμως έλλειπε μια δυνατή επαναστατική οργάνωση για να πάρει στα χέρια της την κατάσταση. Έτσι έβρισκε την ευκαιρία το στρατιωτικό συμβούλιο, γνωστό σαν Ντέργκ, να γεμίσει το προσωρινό κενό εξουσίας και αυτοχαρακτηριζόμενο μαρξιστικό, να κυρήξει την «σοσιαλιστική επανάσταση».

Ο επαναστατικός αυτοκαθαρισμός του Ντέργκ στηρίζεται ουσιαστικά στα 2 σημεία: 1) Στην Αγροτική Μεταρρύθμιση, 2) Στη δημιουργία διάφορων μαζικών οργανώσεων. Ας δούμε λοιπον πως διαμορφώνεται η πραγματική κατάσταση, μετα απο 4 χρόνια «επαναστατικής εξουσίας».

Σημείο 1) Η εξαγγελία της αγροτικής μεταρρύθμισης απο το Ντέργκ το Μάρτη του 1975 ακολούθησε μετα απο πολυάριθμες καταλήψεις που έγιναν απο τους χωρικούς σ' όλη τη χώρα, των μεγάλων τσιφλικιών. Ήδη πριν την κατάληψη της εξουσίας απο το Ντέργκ, η φεουδαρχική αριστοκρατία που εκφράζονταν απο το καθεστώς Σελασσιε, είχε εξασθενήσει αισθητά κάτω απο

τις διεκδικήσεις του ανερχόμενου κινήματος, που είχε σαν μίνιμουμ πρόγραμμα «η γη σ' αυτούς που την δουλεύουν». Η αγροτική μεταρρύθμιση που εξαγγέλθηκε απο το Ντέργκ σε πολλές περιοχές εφαρμόζονταν ήδη. Έτσι λοιπον, καμμία κοινωνική δύναμη δεν θα μπορούσε να ελπίζει ότι θα παραμείνει στην εξουσία αν δεν εφάρμοζε πρόγραμμα ανακατανομής της γης, που ήταν το κύριο αίτημα του λαϊκού κινήματος.

Το ότι το μέτρο της αγροτικής μεταρρύθμισης ήταν καθαρά δημογυγκικό και ότι ουσιαστικό, φαίνεται και απο ένα άλλο γεγονός. Για να πραγματοποιήσει την αγροτική μεταρρύθμιση, το καθεστώς χρησιμοποίησε τους μαθητες και τους φοιτητες, διασκορπίζοντας τους σ' όλη τη χώρα, μάλλον για να διαλύσει την κύρια αντιπολιτευτική δύναμη που υπήρχε εναντίον του, παρα για τον συγκεκριμένο σκοπο. Δεν φρόντισε για μια σοβαρή πολιτική διαπαιδαγώγηση των αγροτών, έτσι που οι πλούσιοι χωρικοί κατάφεραν να κερδίσουν τον έλεγχο των αγροτικών ενώσεων και να βγουν κύρια αυτοί κερδισμένοι απο την αγροτική μεταρρύθμιση.

Σημείο 2) Όπως και στην αγροτική μεταρρύθμιση έτσι και οι μαζικές οργανώσεις είναι πιο καλες στα χαρτιά παρα στην πραγματικότητα. Ο πραγματικός τους στόχος είναι η κινητοποίηση για την αντιμετώπιση των αναγκων των νεοαποικιακών βλεψων του καθεστώτος πάνω σε συνθήματα εθνικιστικά και αντιραβικά. Οι στρατιωτικές οργανώσεις π.χ. θα έπρεπε να προστατεύουν τα άποτελέσματα της «αγροτικής επανάστασης», αλλά πολυ συχνά τις βλέπουμε να μεταφέρονται στο μέτωπο της Ερυθραίας για να πολεμήσουν τους «άραβες εισβολείς», τους «πράκτορες των πετροδολαριών» κ.λ.π. Επίσης ενω το

Ντέργκ οργανώνει ενώσεις γυναικων για να ενισχύσει το στρατιωτικό του δυναμικό, πάνω απο 100.000 απο τα δύο εκατομμύρια κατοίκων της Αντις Αμπέμπα κερδίζουν το φωμί τους επιδιόμενοι στην πορνεία μετα απο 4 χρόνια «σοσιαλιστικής επανάστασης». (Ο δήμαρχος της Αντις Αμπέμπα στο Seven days 10.3.1978).

Αυτα όσον αφορά τις πραγματικές κοινωνικές μεταρρυθμίσεις του Αιθιοπικού καθεστώτος και υπάρχει και το μεγάλο πρόβλημα της Ερυθραίας.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία
N.M. Πίζα - Ιταλίας

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΓΣΠ;

Όπως είναι γνωστό, η ανέγερση του νέου «Μακαρίου Αθλητικού Κέντρου» στη Λευκωσία δημιούργησε ένα τεράστιο πρόβλημα πάνω σ' ότι αφορά τις προθέσεις των αρμοδίων αξιοποίησης του χώρου του Γ.Σ.Π.

Υστερα απο τις διάφορες συσκέψεις και τις γνωστες ανακοινώσεις για αλληλομεταβιβάσεις κυριότητας περιουσιων μεταξυ του κράτους και τού Συμβουλίου διαχείρησης του Γ.Σ.Π μπήκαμε σε μια περίοδο σιωπής σ' ότι αφορά αυτο το θέμα.

Η σιγή δε αυτή δεν είναι καθόλου παράξενη αν λάβει κανένας υπ' όψιν του τον θόρυβο που δημιουργήθηκε γύρω απο αυτές τις συσκέψεις.

Πράγματι, αν μετρήσει κανένας τις αντιδράσεις διάφορων πλευρων πάνω σ' αυτο το θέμα, μπορεί να καταλήξει αβίαστα στο συμπέρασμα ότι οι κατοικοι της Λευκωσίας άρχισαν σιγα-σιγα να συνειδητοποιουν τις μόνιμες και καταστροφικές επιπτώσεις που αφήνει πάνω στο φυσικό τους περιβάλλον μια άναρχη ανάπτυξη στο χώρο που συντελείται και κατευθύνεται με μοναδικό κίνητρο την κερδοσκοπία.

Απο αυτή την άποψη, η καθυστέρηση που παρατηρείται

σ' αφορά την λήψη οποιασδήποτε απόφασης, δεν μπορεί να ερμηνευτεί διαφορετικά παρα μόνο σαν μια πίστωση χρόνου, για να ξεχαστεί το πρόβλημα και να ελαχιστοποιήσει την αποτελεσματικότητα της αντίδρασης, όταν μια μέρα καταληφθούμε «εξ απροόπτου» μπροστα στις «Μπουλτόζες και τα Μπετα» που θα αναλάβουν την «αξιοποίηση» του χώρου.

Βέβαια, μια και δεν έχουν ακόμα ανακοινωθεί οι σχετικές αποφάσεις επίσημα, κανένας δεν είναι σε θέση να γνωρίζει πόσο μετρον για το κράτος και το Συμβούλιο διαχείρησης του ΓΣΠ οι αντιδράσεις και οι απόψεις πολιτικών κομμάτων, μαζικών οργανώσεων, συλλόγων, του τύπου κ.λ.π.

Αυτο όμως είναι κάτι που αναπόφευκτα θα φανερί πολυ σύντομα. Το αίτημα είναι απλο, λογικό και δίκαιο. Ο χώρος του Γ.Σ.Π πρέπει να αποτελέσει ένα πράσινο πνεύμα στο κέντρο της Λευκωσίας για όλους τους κατοίκους της.

Το κράτος και το Συμβούλιο διαχείρησης του Γ.Σ.Π οφείλουν να εναρμονήσουν και να προσαρμόσουν τα σχέδια τους στη βάση αυτής της σωστής απαίτησης.

«ΣΤΗ ΧΙΛΗ ΔΕΝ ΑΠΟΤΥΧΕ Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΛΛΑ ΠΗΡΕ

ΤΕΛΟΣ ΜΙΑ ΡΕΦΟΡΜΙΣΤΙΚΗ ΑΥΤΑΠΑΤΗ»

5 χρόνια φασισμός και αντίσταση

Στις 4 του Σεπτεμβρίου έκλεισε ο πέμπτος κατα συνέχεια χρόνος από τότε που επεβλήθη στη Χιλή η φασιστική Χούντα.

Πριν πέντε χρόνια, στις 11 Σεπτεμβρίου 1973, μια κλίκα στρατιωτικών με αρχηγό τον δικτάτορα Πινοσίε, ενεργούντες κατ' εντολή του βορειοαμερικανικού ιμπεριαλισμού και με τις ευλογίες της Χιλιανής κεφαλαιοκρατίας, επέβαλαν το αιματηρό πραξικόπημα τους, δολοφονούσαν τον σοσιαλιστή Πρόεδρο Αλλιέντε και συνέτριβαν τη κυβέρνηση «Λαϊκής Ενότητας».

Το πραξικόπημα ξέσπασε τα ξημερώματα όπου οι πύλες των στρατώνων άνοιξαν για να χυμώσουν στους δρόμους τα τάνκς των εμπίστων της αντίδρασης, ενώ οι φασίστες επιτελείς της αεροπορίας και του ναυτικού τους συμπαραστέκονταν. Για να περάσει το πραξικόπημα, αλλά και για να συνεχίσει να επιβιώνει μέχρι σήμερα, χρειάστηκαν οι δολοφονίες χιλιάδων αγωνιστών, οι μαζικές φυλακίσεις, οι εξορίες, οι καθημερινές εξαφανίσεις προοδευτικών ανθρώπων, τα βασανιστήρια.

Ενώ η Χιλή, μόνη σ' ολόκληρη τη Λατινική Αμερική προσπαθούσε με τη κυβέρνηση Αλλιέντε 70-73 να εκδιώξει τη μονοπωλιακή καταλήστευση των πλουτοπαραγωγικών της πόρων, να εξαλείψει την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης και του λαού, και ν' ανοίξει το δρόμο για το σοσιαλιστικό της μέλλον, το πραξικόπημα έφερε πίσω την οικονομική εξαθλίωση, και τη στυγνή δικτατορία που φήμωσε τες πολιτικές ελευθερίες.

Σήμερα πλάι στη φασιστική τρομοκρατία που υποκείται ο λαός, μαστίζει τη χώρα η ανεργία ενώ οι αμερικανικές εταιρίες όπως η Ι.Τ.Τ και «Γιουνάιτεντ Φρούτ» απομυζούν τον ιδρώτα των εργαζομένων.

Μετα από αλλεπάλληλους εξαγορασμούς για χρόνια, νόθεμα εκλογών και μηχανοραφίες της αντίδρασης για τα οποία έγιναν παροδικά αποκαλύψεις και δημοσιεύσεις, (ο Φρέυ εκλέγηκε Πρόεδρος το 63 νικώντας τον υποψήφιο Αλλιέντε κύρια λόγω της χρηματοδότησης με εκατομμύρια δολάρια από τη ΣΙΑ), ο Σαλβατορ Αλλιέντε καταφέρνει το 1970 να εκλεγεί Πρόεδρος. Μόλις εκλέγεται αρχίζει να εφαρμόζει το σοσιαλιστικό πρόγραμμα και από την εθνικοποίηση των ορυχείων χαλκού, περνά σ' άλλες εθνικοποιήσεις, δίνει αυξήσεις στους μισθούς ενώ την ίδια στιγμή γίνονται οι εκδημοκρατικές και κοινωνικές αλλαγές, παραμένει προσκλημένος στα συνταγματικά πλαίσια, πιστός

νόμιμα χαρτία ενώ η «Λαϊκή Ενότητα» προσπαθεί να προχωρήσει στο σοσιαλιστικό μετασχηματισμό με ειρηνικά μέσα.

Η αντίδραση εκμεταλλεύεται τα οικονομικά προβλήματα που σταδιακά μεθοδεύτηκαν και κατευθύνει τις γνωστές απεργίες που στηρίχθηκαν από μικροαστικά στρώματα (γιατρούς, δικηγόρους, καταστηματάρχες, εταιρίες μεταφορών κ.α.).

Μπροστά σ' αυτές τις συνθήκες της έντονης ταξικής αντιπαράθεσης δύο βασικές γραμμές προβάλλονται για το ξεπέρασμα των προβλημάτων και της εξασφάλισης του σοσιαλιστικού μέλλοντος: Από τη μια οι φιλελεύθερες δυνάμεις και το κομμουνιστικό κόμμα που συμμετείχαν στη κυβέρνηση «Λαϊκής Ενότητας» υποστήριζαν πιο «μετριοπαθή» πολιτική απέναντι στη κεφαλαιοκρατία με σταμάτημα των εθνικοποιήσεων για να μη δεχτεί παραπάνω το κεφάλαιο, με σκοπό τη διατήρηση των καταχτήσεων που πέτυχαν. Μάλιστα το Κ.Κ. υποστήριζε τη συνεργασία με τους Χριστιανοδημοκράτες (Φρέυ) για να αποφευχθεί η σύγκρουση με τη δεξιά. Από την άλλη το Μ.Ι.Ρ. (κίνημα Επαναστατικής Αριστερας), πρόβαλε το σύνθημα «προχωρώ για να παγώσω» και υποστήριζε επαναστατική ταξική κριτική έναντι των ειρηνικών δρόμων που ακολουθούσε η «Λαϊκή Ενότητα». Από τη πρώτη στιγμή που ο Αλλιέντε έβγαίνει στη εξουσία, το Μ.Ι.Ρ. υποστήριξε, «ΜΕ ΤΗ ΨΗΦΟ ΚΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ» και προειδοποιούσε πως οποιαδήποτε άλλη πορεία αντικειμενικά θα αποτύγχανε, αν προηγούμενα δεν συντρίβονταν οι αστικές δομές, δεν οπλιζόταν ο λαός και αν δεν προχωρούσε μέσα από επαναστατικές διαδικασίες το καπιταλιστικό ξήλωμα που θα έφρασε το δρόμο στην ιμπεριαλιστική διείσδυση.

Τελικά ακολουθήθηκε ο δρόμος της «Λαϊκής Ενότητας» ενώ η αστική τάξη και το κεφάλαιο πατώντας πάνω από πτώματα χωρίς κανένα διαταγμο, επέβαλαν με το αιματηρό πραξικόπημα τη δική τους κυριαρχία οικονομική και πολιτική.

Η αντίδραση κατάφερε να δώσει τη δική της λύση αφού είχε τις δυνάμεις και θα αντιμετώπιζε ένα άοπλο απροετοίμαστο λαό.

Η ήττα της «Λαϊκής Ενότητας» και η αποτυχία του χιλιανού πειράματος αποτέλεσαν σήμερα για το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα ολόκληρη σχο-λη όπου διδάσκεται και

επαναβεβαιώνεται η μαρξιστική τοπο τους χωρίς τις αναγκαίες επαναστατικές αλλαγές με τη συντριβή των παλιών δομών και οργάνων είναι αδύνατο να εξασφαλιστεί η σοσιαλιστική ανοικοδόμηση.

Η «Λαϊκή Ενότητα» κράτησε 3 χρόνια, για να στρέψει την αριστερή διανοήση γύρω από το «χιλιανό δρόμο για το σοσιαλισμό» - το πείραμα του ειρηνικού περάσματος. Το τραγικό όμως αποτέλεσμα ήρθε να προσθέσει στην ιστορική εμπειρία ακόμα ένα παράδειγμα αποτυχίας του ειρηνικού σοσιαλιστικού μετασχηματισμού ή καλύτερα όπως το Μ.Ι.Ρ. διακηρύχσει, «στη Χιλή δεν αποτύχε ο σοσιαλισμός αλλά πήρε τέλος μια ρεφορμιστική αυταπάτη».

Η ΧΙΛΗ ΣΗΜΕΡΑ

Η Χιλή πέντε χρόνια μετά το φασιστικό πραξικόπημα βρίσκεται μπροστά σε αδιέξοδο. Κρατιέται με μόνο στήριγμα τη τρομοκρατία. Το ίδιο το καθεστώς καθημερινά ανακινώνει τις συλλήψεις και φυλακίσεις αριστερών αγωνιστών ενώ η οικονομική και κοινωνική κατάσταση χειροτερεύει. Δίπλα σ' αυτά μεγαλώνει και η λαϊκή αντίδραση και χιτίζεται η Χιλιανή αντίσταση.

Ήδη οι κινητοποιήσεις εργαζομένων μέσα στις πόλεις μεγαλώνουν και είναι πραγματικότητα. Συγκεντρώσεις χιλιάδων γυναικών διαμαρτύρονται για τους εξαφανισμένους συζύγους και γιους. Η μεγάλη απεργία των ανθρακορύχων έγινε παγκόσμια γνώστη και προαναγγέλλει ασιδόδοξα μηνύματα. Από την άλλη οι ίδιες οι εξαγγελίες του δικτάτορα Πινοσίε για εκδημοκρατικοποίηση, όσο κι αν αποτελούν απάτη και προσπάθεια αποπροσανατολισμού αποδείχουν παράλληλα τη πίεση που υφίσταται το καθεστώς από τα κάτω. Τέτοιες εξαγγελίες δεν σημαίνουν τίποτα άλλο παρά πως η αποσύνθεση της δικτατορίας έχει αρχίσει και πως τέτοιες υποσχέσεις δίνουνται μόνο μετά από εξαναγκασμό. Σίγουρα το στρατιωτικό καθεστώς βρίσκεται στριμωγμένο και μπλεγμένο μέσα στις ίδιες του τις πράξεις. Την χρεωκοπία που αποδεικνύουν οι διαφωνίες των ιδίων των στρατιωτικών, η ίδια ακόμα η άρνηση της Αμερικανικής Τράπεζας Αναπτύξεως να δώσει στο Πινοσίε τα 25 εκατομμύρια δολάρια που ζητήσε.

Το κίνημα σίγουρα θα εκμεταλλευτεί τις αδυναμίες της δικτατορίας και τις υποχωρήσεις της για να οργανώσει καλύτερα την αντίσταση του. Σύντομα, αν δεν άρχισε ήδη, ο Πινοσίε κάτω από το δυνάμωμα της αντίστασης θα σπρωχτεί στις απελπισμένες του προσπάθειες και όπως συμβαίνει τώρα με το Σομόζα στη Νικαράγουα, θα αποτελέσει παθητικό για τους ίδιους τους πατρώνες του, τους βορειοαμερικανούς ιμπεριαλιστές.

A. Λάμπρου

«Το κοινωνικο-του φορέα, ο φασισμός τον αποχτάει από την όλο και μεγαλύτερη εξαθλίωση των πλατειών μαζών των μικροαστών και των διανοουμένων. Το πρόγραμμα του είναι πολύμορφο και πολυποικίλο, η εφαρμογή του ωστόσο δεν θα λύσει καμμία από τις οικονομικές και κοινωνικές αντιθέσεις που οξύνονται, γιατί και αυτός αφήνει άθιχτες τις ρίζες των κοινωνικών αντιθέσεων, την ατομική ιδιοκτησία πάνω στα μέσα παραγωγής και επομένως της εκμεταλλευτικής κυριαρχίας του καπιταλισμού.» ΚΛΑΡΑ ΤΣΕΤΚΙΝ

Όπως αναφέρουμε στο άρθρο, ο ιμπεριαλισμός και το ντόπιο προγεφύρωμα-του η αστική τάξη της Χιλής μπροστά στη σοσιαλιστική προοπτική που άνοιγε η «Λαϊκή Ενότητα» επιχειρήσαν την δική-τους αντεπίθεση με τους οικονομικούς αποκλεισμούς, τα λοκ-άουτ των μεγαλοβιομηχάνων που που μπούκωσαν την παραγωγή, την αύξηση του πληθωρισμού, για να δημιουργήσουν το κατάλληλο κλίμα και να υποκινήσουν τελικά τις γνωστές απεργίες των αντιδραστικών-μικροαστικών στρωμάτων. Ιστορική όμως μένει η διακήρυξη των φτωχών αγροτών της Χιλής που απαντούσε σ' αυτές τις μικροαστικές αντιδράσεις με ευκαιρία την απεργία των γιατρών.

Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΤΗΣ ΧΙΛΗΣ

«Μας ξέρετε καλά. Είμαστε οι φτωχοί της Χιλής που γεμίζουν τις στατιστικές με αριθμούς υποσιτισμένων και θνησιμότητα νηπίων. Σήμερα απεργείτε. Και ενώ εσείς απεργείτε, εμείς δουλεύουμε στα εργοστάσια και στους αγρούς και φτιάχνουμε τα αυτοκίνητα, τα ψυγεία και τα ρούχα που δεν μπορούμε να αγοράσουμε επειδή είναι ακριβή. Φτιάχνουμε τα είδη που θα αγοράσετε εσείς. Ετσι γίνονται χρόνια.

μεταφορές τους μεγαλοκτηματίες, τους μεγαλοβιομηχάνους και τους μεγαλεμπόρους.

Στην ώρα της ανάγκης ταχθήκατε στη μερική των πλουσίων.

Εμείς δουλεύαμε και ιδρώναμε κι' εσείς διαβάσατε βιβλία και σπουδάσατε και κάνατε πειράματα στα εργαστήρια. Αν δεν δουλεύαμε εμείς, αν δεν παράγαμε αυτά, θα είχατε πεθάνει της πείνας. Ή θα έπρεπε να δουλέψετε και να λερωθείτε και σεις και να ιδρώσετε. Τώρα απεργείτε. Μαζί με τους μεγάλους

«Δεν σας είδαμε ποτε μας να τάσσεστε στη μερική των φτωχών, των εργατών, των αγροτών, αυτών που δουλεύουν για σας. Το λέμε αυτό γιατί δεν απεργήσατε ποτε όταν τα μωρα-μας πέθαιναν κατά χιλιάδες στην αρχή κάθε καλοκαιριού απο εντερική. Δεν απεργήσατε ποτε για τις γυναικες-μας που έχου'ν χάσει στα 20 τους χρόνια, όλα τα δόντια-τους. Δεν απεργήσατε ποτε για να διαμαρτυρηθείτε για τον υποσιτισμό μας. Δεν απεργήσατε ποτε για να διαμαρτυρηθείτε για όλα αυτά και για πολλά άλλα. Ποτε σας δεν απεργήσατε για μας.»

Ο σ. Δώρος Κυριακίδης, αρχιτέκτονας, πρόσφερε σαν εισφορά στην εφημερίδα μας το ποσό των 80 λιρών για τη κάλυψη εξόδων μιας έκδοσης.

Η «Σοσ. Έκφραση» τον ευχαριστεί. Τέτοια συμπαράσταση είναι αναγκαία για να μπορέσει η εφημερίδα μας να συνεχίσει τον αγώνα της.

ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΑΧΙΣΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΑΔΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Οι Κύπριοι εργοδότες μπαίνουν τώρα στην ανοιχτή επίθεση για να περιορίσουν το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων. Σε πρόσφατη ανακοίνωση της Ομοσπονδίας Εργοδοτών Κύπρου εκφράζει την αντίθεση της στην πρόταση για αύξηση της ελάχιστης περιόδου άδειας των εργατών όπως καθορίζονται με το νόμο, ενώ παράλληλα δηλώνουν πως θα αντιταχθούν στην ίδρυση νέων Ταμείων Προνοίας. Επιπρόσθετα ζητούν «διαμόρφωση» των υφισταμένων κινήτρων, γιατί ισχυρίζονται πως δεν εξυπηρετούν την οικονομική ανάπτυξη του τόπου.

Οι πιο πάνω απαιτήσεις των εργοδοτών αποτελούν μια θραυστάτη ενέργεια που αποδίδει πολύ καλά τη νοοτροπία και τις απόψεις του κεφαλαίου στη σημερινή φάση του Κυπριακού αγώνα. Δείχνει ξεκάθαρα πως η οικονομική ολιγαρχία δεν θα είναι διαθεσιμότητα να εγκαταλείψει τα τεράστια ποσοστά κέρδους που η μετα την εισβολή οικονομική πολιτική του κράτους τους εξασφάλισε. Δείχνει ακόμα πόσο λανθασμένη είναι η πολιτική της άμβλυνσης του ταξικού αγώνα, ιδιαίτερα όταν τούτο γίνεται εντελώς μονόπλευρα. Γιατί η ανακοίνωση της Ομοσπονδίας Εργοδοτών αποδεικνύει περίτρανα, ακόμα μια φορά, πως ο ταξικός αγώνας είναι αντικειμενικός. Αλλά ας δούμε την έννοια των τωρινών απαιτήσεων του κεφαλαίου.

Όπως είναι γνωστό η ελάχιστη περίοδος άδειας των εργατών όπως καθορίζονται από το νόμο είναι εννέα μόνο μέρες. Και γίνεται τώρα πρόταση να αυξηθεί σε δεκαπέντε μέρες. Σε τούτο το μετριοπαθές αίτημα οι εργοδότες εκδηλώνουν την αντίθεσή τους αναφέροντας: «Σήμερα αντιμετωπίζουμε οξυτάτην έλλειψη εργατικού δυναμικού η οποία ως γενικός αναγνωρίζεται είναι το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα της οικονομίας-μας και σοβαρός ανασταλτικός παράγων της Βιομηχανικής ανάπτυξης του τόπου μας. Δια τούτο αναζητούμε τρόπους αύξησης του χρόνου εργασίας δι' υπερωριών με καταβολή ενός υψηλού τιμήματος». Και συνεχίζουν με το επιχείρημα πως η αύξηση της περιόδου της άδειας θα πλήξει τις εξαγωγές γιατί θ' αυξήσει το κόστος

παραγωγής.

Η «έλλειψη» εργατικών χεριών έχει αποτελέσει τελευταία αντικείμενο παραπλάνησης. Η περιβόητη, όμως, έλλειψη εργατικών χεριών είναι σε μεγάλο βαθμό αποτέλεσμα των εξευτελιστικών μεροκαμάτων και των κακών όρων εργοδότησης που επικρατούν. Γιατί είναι πολύ γνωστό πως υπάρχει εργατικό δυναμικό που αδρανει, γιατί δεν είναι διατεθειμένο να εργοδοτηθεί με τους μισθούς πείνας που προσφέρονται. Όπως, επίσης, οι εργάτες που απασχολούνται στο εξωτερικό δεν επιστρέφουν για τον ίδιο λόγο. Πέρα, όμως απ' αυτό, η «έλλειψη» εργατικών χεριών είναι αποτέλεσμα των αντι-παραγωγικών μονάδων που δημιουργήθηκαν λόγω της πολιτικής των κινήτρων (πολλές μικρές μονάδες, με κακό βιομηχανικό εξοπλισμό και χαμηλή παραγωγικότητα).

Παίρνοντας όλους αυτούς τους παράγοντες υπόψη οι εργοδότες θάπρεπε καλύτερα να να πουν. «Δεν θέλουμε να δώσουμε πιο πολλές άδειες, γιατί υπάρχει έλλειψη εργατικού δυναμικού, που δημιουργείται με την άρνηση μας να δώσουμε αυξήσεις στους μισθούς, επειδή δεν είμαστε διατεθειμένοι να μειώσουμε τα υπερκέρδη που πραγματοποιούμε».

Ενδείξεις για τις αδράγες διαθέσεις του κεφαλαίου στην περίοδο τούτη αποτελεί και η αναφορά της Ομοσπονδίας Εργοδοτών στα Ταμεία Προνοίας και στα κίνητρα. Με πρόσημα το νέο σχέδιο κοινωνικών ασφαλίσεων, οι εργοδότες αντιτάσσονται στο θεσμό των Ταμείων Προνοίας. Όμως το σχέδιο κοινωνικών ασφαλίσεων είναι ακόμα πρωτόγονο, και δεν εξασφαλίζει τα γρηγοράτα των εργαζομένων ούτε υπάρχει επαρκής ασφάλεια σε περίπτωση απώλειας ή άλλης έχταχτης ανάγκης. Για τούτο ο θεσμός των ταμείων προνοίας είναι ακόμα εξαιρετικής σημασίας για τους εργαζομένους.

Όσο για τη διαμόρφωση των κινήτρων τούτο αποτελεί στην ουσία αίτημα για την αύξηση των ήδη υφισταμένων γενναίων κινήτρων. Η ονομαζόμενη επαναδραστηριοποίηση βασίστηκε, όπως είναι γνωστό, στην πολιτική των κινήτρων, μια πολιτική που συνίστατο στην ποικιλοτρόπη ενίσχυση του κεφαλαίου από το κράτος, με μια παράλληλη πολιτική μείωσης και παγοποίησης των μεροκαμάτων. Επακολούθησε στη συνέχεια η σκανδαλώδης πραγματοποίηση υπερκερδών, με κεφάλαια που ουσιαστικά παρέσχε το κράτος στους επιχειρηματίες. Η πολιτική των κινήτρων οδήγησε στη δημιουργία πολλών μη παραγωγικών μονάδων, που στην ουσία σημαίνει σπατάλη κεφαλαίου και εργατικού δυναμικού. Όμως τα χαμηλά μεροκάματα επέτρεπαν την πραγματοποίηση κερδών.

Σήμερα οι εργοδότες ζητούν «διαμορφωμένα» κίνητρα, νέες δηλαδή κρατικές διευκολύνσεις.

Οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να δεχτούν την νέα πρόκληση, γιατί ο εμπαιγμός δεν μπορεί να συνεχιστεί. Πρέπει να απαντήσουν δυναμικά στην νέα επίθεση του κεφαλαίου. Το θέμα της ελάχιστης άδειας είναι βασικό, όπως και το θέμα των ταμείων προνοίας. Όσο για το θέμα των κινήτρων αποτελεί μια συνολική αντιδραστική πολιτική που αποσκοπεί στη διακύρωση και παγίωση των τεράστιων προνομίων που το κεφάλαιο άρπαξε μετά την εισβολή. Η πολιτική τούτη ζημιώνει τους εργαζομένους και την οικονομία του τόπου. Και γι' τούτο πρέπει να πολεμηθεί σ' όλες-του τις εκφράσεις.

Νεολαία Δώρου Λοΐζου καλεί τους μαθητές να συσπειρωθούν στις γραμμές της, έτσι που όλοι μαζί οργανωμένοι να λύσουμε τα φλέγοντα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε.

Οι βασικοί σκοποί και επιδιώξεις της Δ.Ν.Δ.Α. είναι η λαϊκή και Δωρεαν Παιδεία σ' όλα τα επίπεδα, ο ελεύθερος μαθητικός συνδικαλισμός και η ελεύθερη πολιτικοποίηση των μαθητών. Πιστεύουμε ότι οι στόχοι αυτοί βάζουν τις βάσεις για δημιουργία ελεύθερων, με ολοκληρωμένη προσωπικότητα ανθρώπων σ' αντίθεση με τις επιδιώξεις του αστικού εκπαιδευτικού συστήματος για δημιουργία ανελεύθερων και μη ολοκληρωμένων ανθρώπων. Εύκολη λεία στα χέρια κάθε εκμεταλλευτή.

Η Δ.Ν.Δ.Α. υπόσχεται ότι θα είναι πάντα στην πρωτοπορεία των αγώνων του μαθητόκοσμου και καλεί τους μαθητές να πυκνώσουν τις τάξεις-της γύρω από τους πιο κάτω στόχους:

—ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ
—ΛΑΪΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ
—ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Δ.Ν. ΔΩΡΟΥ ΛΟΪΖΟΥ

Οι μαθητές πρέπει να σταματήσουν να είναι ένας παθητικός παράγοντας στην όλη ζωή του σχολείου. Πρέπει να μεθοδεύσουν ένα συστηματικό και οργανωμένο αγώνα για να βρουν μια δίκαιη λύση στα προβλήματα-τους. Η Δημοκρατική

Με ευκαιρία το νέο σχολικό έτος ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ Δ. ΛΟΪΖΟΥ

Συμμαθητες-Συμμαθήτριες,

Ο νέος σχολικός χρόνος άρχισε. Οι μαθητές ξαναγυρίζουν στα σχολεία αντιμετωπίζοντας τα ίδια προβλήματα που είχαν και στις προηγούμενες χρονιές.

Οι τελευταίες εξελίξεις δείχνουν ότι μπαίνουμε σε μια νέα φάση όσον αφορά την πολιτική κατάσταση του τόπου. Τα προγεφύρα ανασυντάσσονται με σκοπό την προώθηση των μπεραιοκρατικών σχεδίων. Οι πιέσεις των κύκλων της Δύσης, του ΝΑΤΟ και της ΕΟΚ εντείνονται έχοντας σαν σκοπό την επιβολή διχοσταμικής λύσης στο Κυπριακό εξυπηρετώντας έτσι τα ευρύτερα συμφέροντα τους στην περιοχή.

Οι αυτόκλητοι μεσολαβητές πη-γαίνονται κομίζοντας σχέδια και χαρτες. Η οικονομική ολιγαρχία ζει παρασιτικά σε βάρος του λαού. Ο μακροχρόνιος αγώνας που ως τώρα αποτελεί ένα σύνθημα πρέπει να μπει πάνω σε σωστές βάσεις. Με τη δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής με λαϊκή συμμετοχή και δημοκρατικό έλεγχο, με τη στράτευση στον αγώνα όλων των οικονομικών πόρων του τόπου ενισχύεται σημαντικά ο αγώνας για εθνική απελευθέρωση και κοινωνική λευτερία.

Συμμαθητες - συμμαθήτριες, Η Δημοκρατική Νεολαία Δώρου Λοΐζου έχοντας σαν βασικό κριτήριο την προάσπιση των συμφερόντων του μαθητόκοσμου, αγωνίζεται

για την προώθηση και την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε. Οι μαθητές που προέρχονται από εργατικές, φτωχοαγροτικές και προσφυγικές οικογένειες οι οποίοι και αποτελούν την μάζα του μαθητόκοσμου έχουν να αντιμετωπίσουν και τα πιο πολλά προβλήματα. Η μη καθιέρωση της Δωρεαν Παιδείας αναγκάζει αυτούς τους μαθητές να δουλεύουν για να μπορέσουν να καλύψουν τις οικονομικές τους ανάγκες. Η έλλειψη ελεύθερου μαθητικού συνδικαλισμού συμβάλλει στη δημιουργία μαθητών άβουλων και έτσι η διεύθυνση μπορεί να παίρνει όποια απόφαση θέλει. Η αντίθεση της Κυβέρνησης στην ελεύθερη πολιτικοποίηση των μαθητών, είναι ένας ανασταλτικός παράγοντας στη δημιουργία σωστά προβληματιζομένων και δημοκρατικών ατόμων.

Οι μαθητές πρέπει να σταματήσουν να είναι ένας παθητικός παράγοντας στην όλη ζωή του σχολείου. Πρέπει να μεθοδεύσουν ένα συστηματικό και οργανωμένο αγώνα για να βρουν μια δίκαιη λύση στα προβλήματα-τους. Η Δημοκρατική

σοσιαλιστική εκφραση ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧ. ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ξαναρχίζουμε από αφο το τέφχος της Σοσιαλιστικής Εκφρασης τη στήλη της Επαρχιακής-μας οργάνωσης. Πιστεύουμε ότι μέσα από τούτη τη στήλη θα μπορούμε να δίνουμε μια γενική εικόνα της δράσης της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Λεμεσού.

* **Επαρχιακή Επιτροπή:** Έγινε την περασμένη Τετάρτη η ταχτική σύσκεψη της Ε.Ε. κατά την οποία συζητήθηκαν οργανωτικά θέματα και πάρθηκαν σχετικές αποφάσεις. Η σύσκεψη ασχολήθηκε επίσης με το θέμα της αναδιοργάνωσης και το συντονισμό της πούλησης της σ.ε.

* Διοργανώνεται από την επαρχιακή οργάνωση της ΕΔΕΝ Λεμεσού Καλλιτεχνική βραδύα «σοσιαλιστικής έκφρασης» στην ΜΠΟΥΑΤ ΗΧΩ 75 τη Δευτέρα 9 του Οκτώβρη. Σκοπός της βραδιά είναι η επαφή της συντακτικής επιτροπής με το κόσμο της εφημερίδας-μας, αναγνώστες και εθελοντες πωλητές, και η οικονομική της ενίσχυση.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει ομιλία από μέλος της συντακτικής επιτροπής της σ.ε. έκθεση φύλλων της σ.ε. και καλλιτεχνικό πρόγραμμα με επαναστατικά και ρεμπέτικα τραγούδια. Εισητήρια για τη βραδύα υποστήριξης της «σ.ε.» μπορείτε να βρείτε από: Τα επαρχιακά γραφεία της οργάνωσης (Αγίας Φύλαξης 5)

ΜΠΟΥΑΤ ΗΧΩ 75 (Αγίου Ανδρέου 257). και ανταποκριτήν εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ.

* Άρχισε να λειτουργεί με πρωτοβουλία μελών της οργάνωσης, Φωτογραφικό-Κινηματογραφικός Ομίλος που θα ασχολείτε με την εμφάνιση φωτογραφίας και κινηματογράφηση διαφόρων εκδηλώσεων.

* Υπενθυμίζουμε στους αναγνώστες της εφημερίδας-μας ότι εκτός από το πρακτορείο και τα κεντρικά περίπτερα μπορούν να τη βρουν:

* Στα Επαρχιακά Γραφεία

* Στο βιβλιοπωλείο ΘΕΜΕΛΙΟ (πίσω από την εκκλησία Αγ. Ζώνης)

* Στους συλλόγους των Τοπικών Οργανώσεων.

* Στον ανταποκριτή της εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική

εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μιλς

Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μιλς

Τιμή φύλλου 50 μιλς

Οι επιταγές στο λογαριασμό

05-8-00 4572 Λαϊκή Τράπεζα

Κύπρου Λευκωσία

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατίθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία